

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 36

מיום ראשון, ח' בכסלו תשע"ב, 4.12.2011

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 36 משיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, ח' בכסלו תשע"ב, 4.12.2011, בשעה 19:00

משתתפים:

ראש העירייה	מר יצחק רוכברגר -
סגנית ומ"מ ראש העיר	גב' שירה אבין -
סגן ראש העיר	מר שרגא קירשנר -
חבר מועצה	מר גיא קלנר -
חבר מועצה	מר טל עזגד -
חבר מועצה	מר רפאל בראל -
חבר מועצה	מר משה אורי לוי -
חבר מועצה	מר עידן למדן -
חבר מועצה	ד"ר יונה ברגור -
חבר מועצה	מר אבירם גרובר -
חבר מועצה	מר יעקב קורצקי -
חבר מועצה	מר חיים חשטא -

חסרים:

חברת מועצה	גב' שירלי ברנדס -
חבר מועצה	מר אורן ברעוז -
חבר מועצה	מר שמואל גריידי -

נוכחים:

מנכ"ל העירייה	גב' פרח מלך -
היועץ המשפטי	עו"ד מיכה בלום -
גזבר העירייה	מר גיל גורדון -
מבקר העירייה	מר ערן זמיר -
סגן מהנדס העירייה	אדרי' ולדימיר לוי -
מחלקת גינון	מר ג'קי בן מרגי -
מנהלת אגף החינוך	גב' מיכל מנקס -
ע. סגנית ראש העירייה	גב' אורנה בן טובים -
מנכ"ל 'רימונים'	עו"ד יובל צלנר -
	רו"ח רוני דנה
	גב' אורית שלגי
	מר עופר בראון

על סדר היום:

- * שאילתה של חבר מועצת העיר מר גיא קלנר – תכנית התע"ש.
- * שאילתה של חבר מועצת העיר ד"ר יונה ברגור – פעילותו של הצוות המנהל של קבוצת כדורסל הנשים של רמת השרון בזמן שביתת השחקניות.
- 1. מינוי רפי בראל, בוועדת מכרזים לכח אדם במקום אורן ברעוז.
- 2. אישור מינוי מיכל מנקס, מנהלת אגף החינוך בדירקטוריון "רימונים" החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון בע"מ במקומו של הרצל נחום.
- 3. הודעה על התפטרות גזבר העירייה מדירקטוריון "רימונים-החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון".
- 4. אישור גזבר העירייה גיל גורדון, כגזבר "רימונים", החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון בע"מ.
- 5. אישור הקמת מינהלת שתנהל במסגרת "רימונים" החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון בע"מ את פרויקט הקמת מרכז התעסוקה והבילוי באזור צפון גלילות ברש/מק/1000 (תכנית משלימה לרש/616) וברש/760.
- 6. אישור ניהול תחום ההתחדשות העירונית (תמ"א 38 ופינוי בינוי) באמצעות "רימונים" החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון בע"מ.
- 7. דיווח דו"ח כספי מבוקר לשנת 2010.
- 8. דיווח דו"חות כספיים לרבעון ראשון ושני לשנת 2011.
- 9. שונות.

תוספת לסדר היום:

- 1. אישור חוזה פיתוח וחווה הקצאה – רח' רבנו תם 4 רמת השרון, עמותת בית הכנסת הספרדי המרכזי סוכת שאול רמת השרון ע"ר 580299600 גוש 6417 חלק מחלקה 265 (תיק בניין 1619).

2. אישור מליאת המועצה למעבר למכלולים למערך המל"ח ברשות.

אישור ראשי המכלולים :

1. פרץ פינקו – מכלול מנהל כללי
2. דוד מנשה – מכלול מידע לציבור והסברה
3. טלי נדיר – מכלול טיפול באוכלוסייה
4. ולאדימיר לוין – מכלול הנדסה ותשתיות
5. מיכל מנקס – מכלול חינוך
6. עופר בראון – מכלול לוגיסטיקה ותפעול

מר יצחק רוכברגר: חברים, ערב טוב, אני מתכבד לפתוח את ישיבת המליאה שמן המניין שמספרה 36. בפתח הדברים אני רוצה להציג לפני חברי המועצה את דין, ביקשתי שדין יישב פה. דין הוא תלמיד בית הספר רוטברג בכיתת המאה. במסגרת המחויבות האישית שלהם הוא ביקש שאני אהיה המנטור שלו, שאני אחנוך אותו. דין מתעניין בפוליטיקה המקומית.

מר אורי לוין: מתאבד שיעי.

מר יצחק רוכברגר: אמרתי לו לפני זה, אתה תלמד, אני פותח בפניך את צפונות לבי, הכל פתוח. אחר כך תגיד 'אני לא רוצה'. ביקשתי ממנו לבוא ולשבת כאן, ולמרות שאני אמור לחנוך אותו ביום שני, כבר היום הוא הגיע לכאן כדי לראות איך זה מתנהל ומה מתנהל והכל.

* שאילתה של חבר מועצת העיר מר גיא קלנר – תכנית התע"ש.

מר יצחק רוכברגר: הנושא הראשון, ברשותכם, שאילתות. שתי שאילתות יש לנו כאן. השאילתה הראשונה של קלנר. יש שאילתה נוספת שאני פשוט לא הגשתי אותה, של יונה ברגור.

גב' פרח מלך: היא הגיעה פשוט באיחור. הוא שלח ישירות אליהם.

מר יצחק רוכברגר: בסדר, זו טעות סופר.

גב' פרח מלך: לא, הוא שלח ישירות אליהם. הוא לא שלח אליי.

מר גיא קלנר: האמת שאני דיברתי איתך על זה בכמה משפטים, אבל בכל זאת לתת לזה מימד, אני חושב, כמו שצריך. כל הסיפור של התע"ש, כל נושא תכנית התע"ש, שלאחרונה אנחנו מדווחים עליה בתקשורת הארצית, אני מרגיש עם זה קצת חוסר נוחות ברמה המקומית. מתרחשת פה תכנית שאוטוטו, לפחות לפי הדיווחים, של 23,000 יחידות דיור, פה מעבר לכביש.

מר יצחק רוכברגר: לא, לא, 12.

מר גיא קלנר: אוקיי, אז יכול להיות שאני ניזון מאינפורמציה לא נכונה.

אדר' ולדימיר לוין: כל התכנית.

מר גיא קלנר: בסדר. מה המשמעות של התכנית לגבי העיר רמת השרון? מתי זה אמור להיות? האם אנחנו שותפים בהליכי התכנון? מה ההקשר של הזיהום בקרקע והאם אנחנו חלק מהגוף המבקר בכל מה שקשור לבדיקות הקרקע? איך כל הדבר הזה אמור להתכנס לרמת השרון הישנה והטובה? כמה זה אמור לשנות אותנו, לא לשנות אותנו? וכיוצא בזה. אני רוצה להגיד לך בהקשר הזה, שאני מבין שמדינת ישראל נמצאת במצוקת נדל"ן משמעותית ביותר ומחפשים פתרונות דיור. האמירה הכללית שקשורה גם לתע"ש וגם בכלל, זו אמירה שאני קצת נכנסתי לסחרור מכל תכניות הבנייה שקורות סביב רמת השרון, לאו דווקא בניצוחה של עיריית רמת השרון. חלק מהמזג אוויר הלאומי.

מר יצחק רוכברגר: אל תנאם. שאלת שאילתות, תשאל את השאילתות. אל תעשה לי עכשיו פרופגנדה, כי עכשיו אני אענה.

מר גיא קלנר: איזה פרופגנדה?

מר יצחק רוכברגר: מה השאלות שלך?

מר גיא קלנר: השאלה מה לוחות הזמנים שמתוכננים לעניין הזה, האם אנחנו שותפים להליכי התכנון, איך זה ישפיע על היישוב הישן ואם יש לנו איזושהי קביעת עמדה בתוך התהליכים, בעיקר של התכנון, ושל בדיקת הזיהום.

מר יצחק רוכברגר: שאלת שאילתה, אני מתייחס אליה ברצינות. מי שקרא את 7 ימים' השבוע וראה את התביעה שעיריית רמת השרון הגישה כנגד תע"ש ויחידות הסמך שלה. יותר נכון, היא יחידת סמך של משרדי ממשלה שונים. תביעה שמדברת על 80 מיליון ₪ בקירוב. נכון, 80?

אדר' ולדימיר לוין: 90.

מר יצחק רוכברגר: כבר עלה, כל יום עולה. משהו כמו 80-90 מיליון ₪ זו התביעה שלנו בגין זיהום המים שהיה ואנחנו טיפלנו, והרי חיברנו את כל רמת השרון למקורות. מכל הרע הזה יצא לנו גם טוב, שהתחברנו למקורות מים של המוביל הארצי. מקורות הכוונה.

הנושא השני, שאלת שאלה מה עמדת העירייה באופן כללי לתכנית והתייחסות פרטנית לנושא הזיהום. קודם כל, נושא התכנית. מדברים שנים על תכנית לבינוי באזור תע"ש בשטח של רמת השרון, משהו כמו 12,000 יחידות דיור. בנושא הזיהום, עמדת העירייה, עמדתי שלי הנחרצת היתה לאורך כל הדרך, שעבדתי גם בתיאום מלא עם עמותת אחל"ה בזמנו מול משרדי הממשלה, מול הכנסת, איפה שרק היה צריך להיות, היתה שלא להתחיל ולא להפקיד תכנית, אלא קודם כל לאתר את הזיהומים ולטפל בזיהומים. זה מה שהיה. היתה פנייה לבית המשפט המחוזי, בית המשפט המחוזי קבע שהדרישה לעשות קודם כל סקר סיכונים ומזהמים וכל מה שיש שם, ובא בית המשפט העליון והפך

את הקערה ואמר: 'עצור. אתם יכולים במקביל להגיש תכניות ולקדם את התכניות ובמקביל לבדוק מול חברות את נושא הזיהום'. לא שיניתי את עמדתי.

מר גיא קלנר: זאת אומרת, אנחנו עומדים על זה שתהיה בדיקת זיהום?

מר יצחק רוכברגר: אתה יכול לעמוד היום כמה שאתה רוצה, יש החלטה של בית המשפט העליון שאומרת 'תקדמו את התכנית ב-Level אחד ובמקביל גם תמצאו את הנוסחה איך פותרים את בעיית המזהמים' מה שלא היה לפני זה. האם העירייה חלק מהליכי התכנון? יש את הוועדה המשותפת תע"ש השרון, כשהיה נציג לעירייה זה היה מאיר דורון עוד בזמנו, הוא מונה בזמנו של גבי פראן, כשגבי היה ראש העירייה. כרגע נציג שלנו זה צריך להיות המהנדס או משהו כזה. נדמה לי שטלי החליפה אותו באישור שלנו פה. אנחנו נחליט ויהיה לנו את הנציג שלנו, זה המהנדס שלנו.

מר גיא קלנר: מי יושב שם, כל הרשויות שנוגעות בשטח?

מר יצחק רוכברגר: כל הרשויות וכל הוועדות, המינהל, ועדה מחוזית, כל מי שרק צריך להיות, תע"ש, כל מי שקשור לעניין הזה.

אדר' ולדימיר לוין: 3 הרשויות.

מר יצחק רוכברגר: איך התכנית משפיעה על היישוב הקיים? כשאתה תבנה פה 12,000 יחידות דיור, תהיה השפעה על היישוב הקיים. מה זה השפעה על היישוב הקיים? יהיו דרכים, מדברים על רכבת קלה, מדברים על כל מיני. אני יודע שבבסיס התכנית, שאני לפחות התעקשתי עליה בתיקונים שיכולתי אני לעשות, היה דבר אחד ואז נאמר גם פה במסגרת הוועדה,

בקדנציה הקודמת, שהשטחים הקרובים למגורים שלנו ברמת השרון, הווה אומר – רח' הנצח, בית הלל, גורדון, ויתקין, האזור הזה יהיה רצועה ירוקה, ממנה קוטג'ים ורק לאחר מכן, לתוך הליבה, תהיה את הבנייה הרוויה יותר. זו בגדול התכנית. אבל בוודאי שתהיה השפעה על זה.

מר גיא קלנר: מה זה השפעה? מערכות החינוך, מערכות הזה, הכל יישען לפה או שזה יהיה משק סגור שם?

מר יצחק רוכברגר: לא נכנסו לפורמטים האלה בכלל. עכשיו אני אכנס איתך לשאלה, ומפה זה הכי זה – מה הם לוחות הזמנים הידועים לעירייה. אני יכול להגיד לך דבר אחד.

מר גיא קלנר: לא, אני שואל אם יודעים.

מר יצחק רוכברגר: אני אומר לך מה אני חושב ומה אני יודע. כשהייתי ילד בכיתה ד', אני זוכר את הפיצוץ הראשון שהיה בתע"ש. ואני הייתי ככה יושב ליד החלון בבית של אמא שלי במורשה, היה פיצוץ ואמרו לנו: 'שנה הבאה מפנים את תע"ש'.

מר אבי גרובר: זה היה בזמן הלימודים, לא היית בבית ספר?

מר יצחק רוכברגר: גם היה בזמן הלימודים. אתה צודק.

מר יעקב קורצקי: זו הפעם השנייה, הוא מדבר על הפעם הראשונה.

מר יצחק רוכברגר: היה בבית ספר יסודי, אתה צודק, היה לנו שעת אפס, כל המסגרת של החלון עפה החוצה. והיה גם משהו ב-80'.

מר טל עזגד: 87'-88'.

מר יצחק רוכברגר: אבל לוחות הזמנים הידועים לעירייה. אין לוחות זמנים. ואני יכול להגיד לך דבר אחד, שמי שמכיר את מערכות השלטון בישראל, אני לא מאמין שתהיה בנייה בטווחים של ה-20 שנה הקרובות. ככה אני אומר לך, ואני אגיד לך גם למה.

מר טל עזגד: במקרה הטוב.

מר יצחק רוכברגר: הזיהום העיקרי שקיים הוא דווקא באזורים שלנו, של רמת השרון. פנימה, בתוך הליבה.

מר גיא קלנר: למה, כי אלה המפעלים המזהמים יותר?

מר יצחק רוכברגר: כי פה היו בזמנו, זה מה שאני יודע. לא עשיתי סקר, אני יודע ממה שאני יודע. זה מה שאני אומר לך. אני לא רואה את המדינה לוקחת תקציב ומקצה אותו לצורך העניין הזה. לא רואה אותם, כי אם הם היו רוצים לעשות את זה היו עושים את זה מזמן. אני לא מעריך שזה ריאלי בכלל לתקופה הזאת. תודה.

* שאילתה של חבר מועצת העיר ד"ר יונה ברגור – פעילותו של הצוות המנהל של קבוצת כדורסל הנשים של רמת השרון בזמן שביתת השחקניות.

מר יצחק רוכברגר: שאילתה מס' 2, יונה, הגעת בדיוק בזמן, כי רציתי לדחות אותה ולא להוריד אותה מסדר היום. יונה, בבקשה.

ד"ר יונה ברגור: ערב טוב. אני פניתי לראש העירייה לקבל הבהרות בקשר לפעילות צוות הניהול של קבוצת הכדורסל של הנשים של רמת השרון בזמן שביתת השחקניות. אני חושב שני דברים: 1) שהגישה של המאמנת אורנה אוסטפלד ושאר חברי הצוות המנהל, For all practical purposes, הלכה למעשה, הצוות המנהל, במיוחד אורנה אוסטפלד, הכריזו ופעלו על מנת לשבור את שביתת השחקניות, כשהשביתה קיבלה גיבוי מלא של איגוד השחקנים והשחקניות ומהמועדונים האחרים. אני חושב שזה דבר בלתי ראוי, במיוחד בקבוצה שנתמכת בצורה כזאת מסיבית על ידינו, ע"י העירייה. אני פשוט פונה לראש העיר, לשאול אותו איך הוא מגיב על זה.

יתירה מזאת, מכתבה של המנכ"לית, שאני מניח שכולכם קיבלתם, של קרן צבי, שהיא שלחה בדואר על סניגוריה על אורנה אוסטפלד ועל השמצות של השחקניות כיצד הן התנהגו וכו', אני חושב שזה דבר בלתי ראוי וצריך לקרוא למנכ"לית לסדר.

אנחנו יודעים, אני יודע, אני לא יודע אם כולנו יודעים, שקבוצת בנות השרון המשותפת להרצליה ורעננה, שני ראשי הערים קיבלו החלטה מפורשת לשתף שתי שחקניות ישראליות, בין אם בעקבות השביתה או בין אם לא בעקבות השביתה, הם עומדים על זה בתוקף וככה מתנהלת הקבוצה הזאת. אני חושב שזה ראוי לך לשקול לחשוב את זה, לידיעתך איציק. נוסף לזה, כאן אני רוצה להגיד הערה מאוד משמעותית. אולי לא הייתי בכלל עולה על הרעיון הזה, על הנושא הזה, אלמלא שמעתי באחד מערבי השבוע הקודמים דיון בתכנית הספורט שבין שש לשבע, ראיון עם בנו של מאיר דורון שהיה הצ'מפיון והפטרון של קבוצתה הכדורסל הזאת.

מר יצחק רוכברגר: מאיר היה, לא בנו.

ד"ר יונה ברגור: מאיר היה, אנחנו יודעים, מאיר ז"ל. והבן אמר

במפורש שבעקבות ההתנהגות של המאמנת וכל מה שנעשה, משפחת דורון לא נמצאת יותר בנושא הזה של כדורסל הנשים ברמת השרון, לא מקובלת עליו הגישה הזאת של שבירת שביתות, למרות שמדובר היה על משחק לזכרו של מאיר דורון והשחקניות דיברו על זה שהפעילו את כל המניפולציות הרגשיות על מנת לפתות אותם או לשכנע אותם. אני לא העליתי את זה להצעה לסדר יום, יתכן מאוד שראוי להעלות את הנושא הזה להצעה לסדר היום, ברשותך.

מר יצחק רוכברגר: רק אני אסביר לדין. אתה לא היית פה, דין הוא

תלמיד שאני חונך אותו, של כיתת המאה, שרוצה ללמוד את הפוליטיקה המקומית. רק שתלמד, שאילתה זה חבר מועצה יכול לשאול שאלה, הוא מציג את השאלה, אני מתכוון לענות על השאלה, אני נותן תשובה לשאלה. והצעה לסדר, מצביעים על זה. או מורידים את זה או מצביעים על זה. בשאילתה אין הצבעה. הוא שואל, אני עונה.

יונה, רגע ששלחת את המכתב בשבוע שעבר, זה הגיע אליי, נדמה לי, ביום חמישי, כבר ישר התקשרו אליי מכל מיני מקומות בארץ, אמרו לי: 'מה, שמענו ברדיו', זה היה ברדיו, בספורט משהו, וגם היום, אגב, לפני פחות משעה דיברתי על הנושא הזה. מי שייתן תשובה יותר מפורטת זה יהיה טל עזגד, כיו"ר אגודת הספורט. אני חייב לומר לך את עמדתי ואני אמרתי את עמדתי בכל אמצעי תקשורת כזה או אחר. העמדה שלי ברורה וחד משמעית, ששחקניות ישראליות צריכות להיות בסגל הקבוצה. חד משמעית. אני לא חושב שתפקידה של הרשות המקומית לתקצב קבוצה, וזה לא משנה כרגע מי זאת הקבוצה, אם אין לה בסיס של ישראליות, או אפילו שחקניות בית. אז בסדר, אני מבין ששחקן בית זה קצת קשה היום, אבל לפחות שחקניות ישראליות. אבל אם אתה, כקבוצה, בונה תשתית ואתה לא מצליח להצמיח

שחקן בית במסגרת שנים הרבה, מה שנקרא – זה נותן חומר למחשבה וצריכים אלה שנוגעים בנושא של הספורט לתת את הדעת.

טל, אני חייב לומר משהו פה בנושא הזה. אני לא זוכר מתי שחקנית ישראלית תוצרת בית הפכה להיות, מה שנקרא, מהמובילות ברמת השרון או שמשחקת ברמת השרון. הנה, אדרת סלמן, שהיא היום מזכירה בלשכה, היתה שחקנית ויצאה החוצה. היא היתה כוכבת, היא יכלה להיות כוכבת והיתה גם כוכבת.

מר טל עזגד: קודם כל, אדרת עדיין כוכבת.

מר יעקב קורצקי: אבל להוסיף עוד כמה דברים.

מר יצחק רוכברגר: דקה, אני אתן לך. אבל אחד אני יכול לומר לך – עמדתי היא ברורה וחד משמעית. אם קריאת הרשות הקומית, ואני מאוד נזהרתי לפנות בצורה נחרצת, ושמעתי את עמיתי, את חופי ואת יעל גרמן, בגלל הסמיכות שהיה עם הסיפור של הכדורגל ואז היו אומרים לי: 'הנה, עכשיו הוא מתערב בכדורסל, פתאום בכדורגל'. לא רציתי. רציתי קצת להוריד ממני את הלחץ הזה שכאילו אני מתערב בהרכבים. אני לא אתערב בהרכבים, לא בכדורגל ולא מתערב בהרכבים בכדורסל, אבל בהחלט האמירה, הקריאה שלך יש בה בסיס ותוקף מוסרי לדרישה, מה שנקרא. לא רוצה להגיד אולטימטיבית, אבל דרישה כרשות שמתקצבת את החלק העיקרי בתקציב, שהאמירה שלנו תהיה באמת ששחקניות ישראליות אכן תהיינה. אני לא יכול לומר לך לשתף, כי יש לי בעיה בנושא של שיתוף, כי זה כאילו שאני אומר 'תכניס אותן להרכב' או משהו כזה. קשה לי לומר את הדבר הזה.

ד"ר יונה ברגור: למה?

מר יעקב קורצקי: אי אפשר להחליט למאמנת.

מר יצחק רוכברגר: אני לא יכול להחליט שתשתף את זה או תשתף את

זה, כמו שבכדורגל אני לא יכול להגיד 'תכניס את זה או תכניס את זה'. אני לא יכול להגיד. אני יכול להגיד אמירה שהיא ברורה וחד משמעית.

ד"ר יונה ברגור: שתי שחקניות ישראליות.

מר יעקב קורצקי: זה אנחנו יכולים לקבוע.

מר יצחק רוכברגר: זה בסדר.

ד"ר יונה ברגור: יכולים וחייבים.

מר יצחק רוכברגר: חבר'ה, זה לא דיון, זו שאילתה.

מר אבי גרובר: אם הוא אומר, גם אני יכול להגיד.

מר יצחק רוכברגר: הוא לא אומר כלום כרגע, זו שאילתה. אני לא

מקיים עכשיו דיון על זה. אם יונה יחליט להביא את זה אחר כך להצעה לסדר, יגיד 'אני רוצה להעלות את זה להצעה לסדר בישיבה הבאה', נקיים על זה דיון. טל, תענה על הדברים שיונה אמר, כיו"ר אגודת הספורט.

מר טל עזגד: אני מקבל את בקשתו של יונה. אם אתם חושבים

שצריך להביא את זה לדיון מפורט-

מר יצחק רוכברגר: לא, זה לא אם אתם חושבים, זה אם הוא יחליט.

מר טל עזגד: אם יונה ירצה או אם אתה, ראש העיר, תחליט

להביא את זה לדיון, אז אנחנו נביא את זה לדיון. לכן אני לא רוצה להיכנס פה באמת לפרטי פרטים של הדברים. אני רוצה להקדים ולומר, אני לא מייצג

את אורנה ולא מייצג את רחל ולא מייצג אף אחד בעניין הזה. בהחלט אני מנסה לייצג את העובדות.

ד"ר יונה ברגור: אתה מייצג את המממנים.

מר טל עזגד: אני מייצג את עצמי.

ד"ר יונה ברגור: לא, אתה מייצג את המממן.

מר טל עזגד: שנייה, לפני שאתה מחמם את עצמך ואותנו, אני מציע לך, ואני חושב שהיית צריך ללמוד את העובדות. בין היתר דיברת עם ראש העיר, אני יודע, היית צריך לדבר איתי, היית יכול לדבר עם אבי גרובר, היית יכול לדבר פה עם עוד כמה אנשים.

מר אבי גרובר: הוא יכול לדבר עם אורנה ועם-

מר טל עזגד: הכל יכול להיות. דקה, אבי, תן לי.

מר יצחק רוכברגר: אל תתנצחו, תענו תשובה בבקשה. חברים, הוא שאל שאילתה.

מר טל עזגד: אני לא הייתי רוצה להיכנס לפוליטיקה ולאמוציות הפנימיות של מרצ. תנו לי רגע לענות בצורה קצת יותר מקצועית.

מר יצחק רוכברגר: טל, תענה נקודתית.

ד"ר יונה ברגור: שכחתי להוסיף את הנושא הזה, אני חייב לענות לזה אחר כך.

מר יצחק רוכברגר: חברים, זה לא דיון ולא התנצחות. תענה תשובות למה שהוא אמר. אם לא, אני אענה.

מר טל עזגד: קודם כל, לשאלתך, ראש העיר, חלק גדול מהשחקניות בליגת הכדורסל הבכירה במדינת ישראל גדלו אצלך ברמת השרון. אפשר לעבור, אני אציג שחקנית-שחקנית בדיון הבא. זה קודם כל. זה שהן משחקות היום בקבוצות אחרות, זה שוק חופשי וכל אחת יכולה ללכת לאן שמשלמים לה יותר כסף. יש גם בנות שלנו, אפילו תיכוניסטיות, שבחרו ללכת לשחק בחוץ לארץ טרם הלכו לצבא. אז זה לגיטימי, זה קודם כל. ואנחנו יצרנו דור של שחקניות במדינת ישראל במשך ה-20 שנה האחרונות, שאפשר להתכבד בו. זה דבר אחד. דבר שני, צריך להפריד את הנושא של הטורניר לזכרו של מאיר דורון ולכל ההתנהלות, וצריך להפריד את שני הדברים האלה. השחקניות, באמצעות ההסתדרות, ודעתי האישית, אני לא קיבלתי הרבה מהתביעות שלהם וחלק מההתנהלות וההתנהגות שלהם, ואני גם הייתי מעורב בחלק מהדברים. ההתנהלות לא היתה לרוחי. הם בחרו לצאת לשביתה באמצעות ההסתדרות, יש להם נציג מטעם ההסתדרות שמנהל בשבילם את כל המאבקים האלה. מעבר לכך, בערב הטורניר של מאיר דורון, ודרך אגב, הטורניר היה גם לזכרה של אמא של תמר מעוז.

ד"ר יונה ברגור: לא, זה היה טורניר אחר.

מר טל עזגד: ערב הטורניר של מאיר דורון הכריזו השחקניות אחר הצהריים, באמצעות ההסתדרות, על שביתה. איגוד הכדורסל יחד עם קבוצת רמת גן ועם קבוצת רמת השרון פנו לשחקניות וביקשו מהם לדחות את השביתה ביום אחד ולא להיכנס לכל הנושא הזה של המאבק ולשחק בטורניר. השחקניות, בצורה בוטה, הודיעו שהן ישבתו והן ילכו נגד כל ההתנהלות של האיגוד, והן ישחקו בטורניר של מאיר דורון. פה הפך העסק להיות למאבק בין אלה לבין אלה. התקבלה החלטה באמצעות היועצים המשפטיים, איגוד הכדורסל, שי שני בראשו ושתי הקבוצות, שזה רמת גן ורמת השרון, לא לשתף

אותן מאחר והן שובתות. תשאלו את דעתי האישית, אני מגנה את ההחלטה הזאת, היא לא נכונה, זה פגע במשפחת דורון ופגע בנו, והדבר הזה צריך לצאת לגינוי מאתנו. זה דבר אחד, לכל הגורמים.

אבל, מעבר לכך, המאבק הזה, לאורנה ולרחל ולהנהלת העמותה יש דעה, יש פה מאבק אימתני עם רמלה, שאני לא נכנס כרגע לעובדות שלו, ולכן אנחנו כרשות לא יכולים להחליט כמה שחקניות יהיו על המגרש. בשנה הבאה ייכנס החוק הרוסי לתוקפו. זה עוד דבר שהיה צריך ללמוד אותו מראש. החוק הרוסי אומר, גם אצל הגברים, גם אצל הנשים, שחייבים לשחק X שחקנים מקומיים, בני הארץ, אזרחי מדינת ישראל, בכל משחק בכל נקודת זמן של המשחק. איגוד הכדורסל קיבל יחד עם המינהלת, עם גדעון ריכמן, שהוא תושב רמת השרון, החלטה שבשנה הבאה נכנס החוק הרוסי לתוקפו ולא השנה.

ד"ר יונה ברגור: בעקבות השביתה. בעקבות הצלחת השביתה.

מר טל עזגד: בסדר, מה זה חשוב?

ד"ר יונה ברגור: זה חשוב מאוד.

מר טל עזגד: אוקיי, אז בעקבות ההצלחה.

ד"ר יונה ברגור: תחזק את השחקניות.

מר טל עזגד: אני מחזק את השחקניות, האמינו לי, אין לי שום דבר עם שחקניות זרות. מאידך, אין לנו מספיק במדינת ישראל שחקניות בשביל להחזיק ליגה כזאת, ולכן מביאים שחקנים זרים. אין לנו מספיק, מה לעשות, איציק.

מר יצחק רוכברגר: אני לא מקבל את זה, עזוב.

מר יעקב קורצקי: אני יכול להוסיף עוד כמה דברים חשובים, ברשותכם? אני מלווה את הקבוצה הזאת כשאורנה אוסטפלד היתה קולעת בקריית הצעירים. בכל משחק, אני אומר לך, נגד איזה קבוצה זניחה, אולם קריית הצעירים, היה בו איזה 1,000, 1,200 איש, היו עומדים מסביב. לא היה מה לעשות, משועממים – כדורסל, זה היה המפלט שלנו. כל משחק. הגברת הזאת, מה שהיא עושה פה ב-25 שנה, אני לא רוצה להגיד מילים כי גם יש לי עניין אישי איתה הרבה שנים. ברוך השם, אני מצליח לשלוט על הרגשות שלי ואני מפרגן לה. אני אומר לכם, אני ליוויתי את אחותה, שהיתה לדוגמה, שחקנית. היתה שחקנית, תאמין לי, טל, לא רוצה להגיד לך מהגדולות, היא היתה בסדר גמור. היית אומר במערכת כריזה משפחת קורצקי ומי שקשור למשפחת קורצקי לצאת, מה-800 היה נשאר אולי 200 באולם. וגם ה-200 זה עוד קרובים של קרובים. 40 פה לקבוצה שלנו, תעלי אותה שתי דקות. אין, מדיניות אצלה. לא יודע מה זה. זה, אני אומר לך, אישי איתה. 20 שנה, 25, יש לך מחלקת הילדות הכי טובה בארץ. היא השתמשה בהורים שלהם פה, הביאה אותם, נכון? כל הציבור, בשביל מה? הן עוד לא פה נערות, תני להן לשחק. תני להן, תשתפי אותן. איפה? זה 20-22 שנה. אני מצפה ממך, כאחד שעכשיו בספורט והכל, שאתה תשים לזה, אני לא יודע אם אפשר לשים מישהו שיפקח על כל זה. אני כבר אומר את זה הרבה זמן אצלה. מישהו יודע איך היא מנהלת, מה היא משלמת לבן שלה שמנהל?

מר טל עזגד: זה בכל העמותות.

מר יעקב קורצקי: בסדר, אני אומר לך, לא יאומן מה שהיא עושה פה. היא השתלטה פה על נקודה, היא מחזיקה אותנו במקום לא נעים והיא עושה בית ספר, האישה הזאת. ואתה יודע מה, אני מצדיע לה. כל הכבוד.

מר טל עזגד: משפט אחרון.

מר יעקב קורצקי: למה בהרצליה אפשר?

מר טל עזגד: אתה באמת חושב שבהרצליה מה שהעיר אמרו זה מה שיהיה? אני לא רוצה להזכיר לכם את הבג"ץ של...

מר יצחק רוכברגר: טל, הסתיים הסיפור.

מר טל עזגד: רגע, דקה. אני רק רוצה להגיד שאני לא רואה את עצמי כפטרון של הקבוצה. אם תתקבל החלטה בקרב חבריי פה שאנחנו מפסיקים לתמוך בעמותה או בעמותה אחרת, אל תפנו אליי את המלחמה הזאת. אפשר לקבל החלטות, להביא את זה לדיון ולקבל החלטה.

מר יצחק רוכברגר: סליחה, למה אתה הולך רחוק?

מר יעקב קורצקי: אפשר לתמוך בכדורסל אבל לעשות סדר.

מר יצחק רוכברגר: אנחנו לא אמרנו את זה.

מר אבי גרובר: אבל אנחנו קבענו פה קריטריונים לתמיכות, הקריטריונים האלה נקבעו מזמן ואנחנו קבענו קריטריונים לתמיכות ואי אפשר עכשיו לבוא ולשנות את הקריטריונים.

מר יצחק רוכברגר: אבל לא ביקשנו את זה כרגע.

מר אבי גרובר: באמצע שנת פעילות, אפשר להציע שנה הבאה.

מר יצחק רוכברגר: אבל לא דיברנו. חברים.

מר אבי גרובר: זה לא עובד ככה.

מר יצחק רוכברגר: סליחה, אתה צודק במיליון אחוז.

מר אבי גרובר: קבענו קריטריונים, אלה הקריטריונים, לפי זה הם בנו תקציב. יש התאחדות, איגוד, כל הגורמים האלה.

מר יצחק רוכברגר: גרובר, אמרת, לא צריך לחזור פעמיים, אני איתך בזה.

מר עידן למדן: אני מבקש רק משפט אחד. מכיוון שטל עזגד זרק איזושהי אמירה כאילו יש איזושהו בדל או שמץ של פוליטיקה, אין בדל ושמץ של פוליטיקה.

מר יצחק רוכברגר: תימנע. אין הצבעה בעצם.

מר עידן למדן: אין בדל או שמץ של פוליטיקה, באמת העניין הוא עניין עקרוני. גם זה מתקשר לעניין תקצוב שתי העמותות שכבר עלה פה במהלך השלוש שנים האחרונות. לגבי תקצוב הקבוצות המקצועניות, שזה הכדורגל והכדורסל, זה מתקשר לשחקנים הישראלים בכלל.

מר יצחק רוכברגר: אל תיכנס לזה עכשיו.

מר עידן למדן: ולתת את הגידול, כפי שקורצקי הציע, כפי שהצענו, להכניס לאחד הקריטריונים כבר בעבר.

ד"ר יונה ברגור: הערה.

מר גיא קלנר: רגע, אני לא מבין. מכבד אותו מאוד, אבל אם היה קורה דבר כזה בכדורגל היו מבקשים מראש העיר להתערב בהחלטות של מאמן הקבוצה? נו, בחייאת דינאק.

מר יצחק רוכברגר: תיכף אני אגיד משהו על הכדורגל.

מר גיא קלנר: תהיה פשוט לוגי.

מר עידן למדן: בכדורגל זה לא קיים.

ד"ר יונה ברגור: סליחה, אתם מסיטים את הדיון. גיא מסיט את

הדיון, מפני שלא מדובר על החלטה מי השחקניות שתבואנה או לא תשתתפנה. מדובר על החלטה של הנהלת עמותה, ממומנת ע"י רמת השרון, לשבור שביתה רשמית, מקובלת ע"י ההסתדרות. זאת הנקודה העיקרית. לא מדובר בכלל על שום דבר אחר.

מר עידן למדן: די, זו שאילתא, חלאס.

ד"ר יונה ברגור: שבירת שביתה בחסות העירייה של רמת השרון, זה

דבר בלתי ראוי. אני לא מבין, כל דבר שאני מעלה מיד מתנפלים כולם. אני רוצה לשאול, בהנהלת העמותה יש לנו נציגות?

מר יצחק רוכברגר: זה לא על סדר היום.

ד"ר יונה ברגור: אני שואל.

מר יצחק רוכברגר: אין לנו.

ד"ר יונה ברגור: הערה אחרונה. אני רוצה לבקש ולכבד, אני חשבת,

שקלתי ובסוף לא עשיתי את זה, אבל היה במחשבותי להציע למשפחת דורון לבוא היום לישיבה הזאת בעקבות השאילתה הזאת. לא רציתי לעשות את המהלך הזה בצורה כזאת. אנחנו מכבדים את זכרו של מאיר דורון. אם הבן שלו אומר: 'אבא שלי לעולם לא היה נותן יד לדבר הזה, לשבירת השביתה הזאת, ואנחנו גמרנו עם קבוצת רמת השרון'-

מר יצחק רוכברגר: אני לא בטוח.

ד"ר יונה ברגור: אתה לא בטוח, זה הבן שלו אמר.

מר יצחק רוכברגר: אתה יודע שאני הכרתי את מאיר לפני, אני לא בטוח.

מר טל עזגד: אני בטוח שלא.

מר יצחק רוכברגר: חברים, שמענו, קיבלתם תשובות. אם תרצה, או מישוהו ירצה להעלות לסדר בישיבה הבאה הצעה לסדר בנושא הזה, אנחנו נקיים על זה דיון עם הצבעה בשמחה רבה.

ד"ר יונה ברגור: תודה.

מר יצחק רוכברגר: תודה גם לכם.

1. מינוי רפי בראל, בוועדת מכרזים לכח אדם במקום אורן ברעוז.

מר יצחק רוכברגר: סדר היום. אני מבקש למנות את רפי בראל לוועדת המכרזים לכח אדם במקום אורן ברעוז. אורן בימים האלה עסוק מדי, הוא בהרבה נסיעות לחו"ל. זה על דעתו, אגב. אז מי בעד?

???: הוא יכול להצביע?

ד"ר יונה ברגור: למה לא? לפי החוק.

מר יצחק רוכברגר: אורן בחו"ל.

מר טל עזגד: יש שתי אפשרויות – או לא להסכים שאורן ייסע לחו"ל או למצוא מישהו במקומו.

מר רפאל בראל: רגע, אתה עורך דין? תתפלא לשמוע. תגיד לי, ראש הממשלה מצביע בעד עצמו? בטח שכן.

מר יצחק רוכברגר: שקט. נו, מה זה משנה?

גב' פרח מלך: פה אחד.

מר יצחק רוכברגר: פה אחד, תודה.

החלטה מספר 210: הוחלט לאשר פה אחד את מינוי רפי בראל בוועדת מכרזים לכח אדם במקום אורן ברעוז.

2. אישור מינוי מיכל מנקס, מנהלת אגף החינוך בדירקטוריון "רימונים" החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון בע"מ במקומו של הרצל נחום.

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש לאשר את מינוי מיכל מנקס כדירקטורית בחברה הכלכלית שלנו, רימונים, במקום הרצל נחום. מיכל עומדת בקריטריונים אחד לאחד, עברה את הוועדה של משרד הפנים והכל. מי בעד?

גב' פרח מלך: פה אחד.

החלטה מספר 211: הוחלט לאשר פה אחד את מינוי מיכל מנקס, מנהלת אגף החינוך, כדירקטורית בדירקטוריון "רימונים" החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון בע"מ במקומו של הרצל נחום.

3. הודעה על התפטרות גזבר העירייה מדירקטוריון "רימונים-החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון".

מר יצחק רוכברגר: הנושא הוא הודעה על התפטרות גזבר העירייה מדירקטוריון רימונים, החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון. אחר כך יש סעיף המשך לזה שתיכף נתייחס. טוב, הודעת שהתפטרות?

מר גיל גורדון: יש פה מכתב מצורף.

מר יצחק רוכברגר: אוקיי, זה אחד. בסדר.

4. אישור גזבר העירייה גיל גורדון, כגזבר "רימונים", החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון בע"מ.

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא, אני מבקש לאשר את גיל גורדון כגזבר רימונים, החברה הכלכלית לפיתוח. אני אסביר. אתה רוצה להציג? בבקשה.

מר טל עזגד: רגע, אבל משהו מתמטי לא מסתדר. אם מיכל

החליפה את הרצל אז מי מחליף את גיל?

גב' פרח מלך: תחליף אותו הסגנית שלו, אבל היא חייבת לעבור

קודם ועדה של משרד הפנים לאישור ואז היא תבוא לכאן.

מר יצחק רוכברגר: היא צריכה לעבור את הוועדה במשרד הפנים, אני

לא יכול לפני זה להביא אותה.

מר שרגא קירשנר: נהיה רוב נשי.

מר יצחק רוכברגר: נהיה רוב נשי, מה לעשות. הגיע הזמן.

גב' פרח מלך: היינו צריכים להגיע לשווינויות ובסוף עברנו.

מר יצחק רוכברגר: מנכ"ל החברה הכלכלית.

עו"ד יובל צלנר: גיל התמנה לגזבר החברה, היו שלושה טעמים

עיקריים. הסיבה העיקרית: גיל היה מהאבות המייסדים של החברה בגלגול

הנוכחי. הוא מכיר את החברה על בוריה ממש לעומק, מכיר את הפרויקטים,

חלקם עוד ידענו הרבה לפני שאני הגעתי לתפקיד. זה נכון שהתבצע פה סוג של

רצף ולחסוך את הזמן של מישוהו, עד שילמד ויהיה בקיא בחברה. סיבה

ראשונה. סיבה שנייה, אולי פחות טובה לי, יותר טובה לכם, אני חושב שהיא

נכונה בסופו של דבר לשני הצדדים. אני לא רואה הרבה אפשרויות שיהיה

ניגוד עניינים בין החברה הכלכלית לבין העירייה, בסופו של דבר אנחנו זרוע

ביצועית שלכם. אנחנו זרוע אולי קצת יותר גמישה, יותר יעילה ויותר זריזה,

אבל זרוע שלכם וכפופים לחלוטין למדיניות שלכם, בין כאסיפה כללית ובין

לכם כמועצת העיר. אבל היה ואין, אני חושב שיותר נכון שמישהו שאתם

סומכים עליו, וגיל כגזבר שלכם, כגזבר העירייה, בוודאי ובוודאי תמיד ייטה

לטובת העירייה מאשר לכל אינטרס אחר. אני חשוב שזה מגביר את הפיקוח שלכם כחברי מועצת עיר וכחברי עירייה על החברה הכלכלית. הטעם השלישי הוא טעם שהוא יותר אינטרס שלנו פנימה, כיוון שהפעילות קצת גדלה. לא קצת, הרבה גדלה, וראש העיר בהחלט מעודד ומאפשר לנו לצמוח, אנחנו זקוקים לגזבר שייתן קצת יותר קשב. עד היום גיל באמת נתן את הקשב הזה, אבל אני חושב שנכון למסד את זה. מצד שני, החברה עדיין לא בהיקפים שמצדיקים, לטעמי, גזבר במשרה מלאה, רק שהוא לא במשרה חלקית, אז בעצם הנוכחות של גיל כגזבר העירייה וגזבר החברה אנחנו יכולים לחסוך לא מעט כסף. אלה שלושת הטעמים העיקריים.

מר אורי לוין:

אני אחזור עוד פעם על משהו שכבר אמרתי, שאני חבר המועצה היחיד שלא תמך, לא בהקמה, אבל בוא נגיד ההוצאה מההקפאה של החברה הכלכלית. אבל, לאחר שהחלטנו לפתוח אותה, אני חושב שאנחנו צריכים לתמוך בה בכל הכוח ולאפשר לנו לעשות את העבודה בצורה הטובה ביותר וליהנות מפירותיה. לגבי שלושת הטעמים, אני חושב שעל שלושתם אני לא מסכים. אני חושב שגיל, שכבר דיברתי איתו בנושא הזה, אני לא מפתיע אותו עכשיו, הוא עסוק מאוד, יש לו הרבה מאוד עבודה בעירייה, אני לא ראיתי שהוא מתפנה, שיש לו זמן פנוי יותר מדי בשביל לעשות דברים אחרים, והייתי שמח אם הוא היה משקיע את כל זמנו בעבודה בעירייה. וראה שאפילו קיבל עוזרת בשביל שתוכל לעזור לו בעבודה הרבה שיש לו.

לגבי ניגוד אינטרסים, זה שהוא דירקטור בחברה, אני לא יודע למה קודם הוא התפטר ואחר כך הוא הצטרף לחזור בו מהתפטרותו, אבל הוא חוזר, הוא צריך להישאר דירקטור, כי בתור דירקטור הוא מפקח על הפעילות הפיננסית של החברה הכלכלית ובזה הוא ממלא את התפקיד שאנחנו נתנו לו.

אני זוכר, כשהקמנו, או כשביקשת להחזיר את החברה הכלכלית לפעולה, הסיבות שמנית היו שאנחנו רוצים גוף חדש, טרי, רענן, שיוכל לעבוד בשיטות אחרות ולעשות דברים שהעירייה לא מצליחה לעשות בקונסטלציה הנוכחית, וזה הגיוני. אפילו דיברנו על זה שהפעילות הפיזית של החברה הכלכלית תתבצע ותתנהל במקום אחר מאשר העירייה. כי בהתחלה רצו שהם יהיו פה ונחסוך את שכר הדירה, והסברנו למה זה חשוב שהם יהיו במקום אחר, שיהיו אנשים חדשים ושהיא תעבוד בצורה חדשה. אז עכשיו אנחנו חוזרים אחורנית ועושים פה איזושהו מרק חדש, שהגזבר יעבוד פה והוא לא יהיה דירקטור, והדירקטורית זו מישהי חדשה. אני חושב שהחברה הכלכלית אולי היום לא יכולה להצדיק גזבר במשרה מלאה, אבל אם הפרויקטים כל כך רבים וטובים ומוצלחים, אני בטוח שבעוד זמן קצר היא כן תוכל להחזיק גזבר, ואני מציע לרדת מההצעה הזאת, להשאיר את גיל גורדון בתור גזבר העירייה במשרה מלאה, לעזור לכם למצוא גזבר בחצי משרה, ברבע משרה, במשרה מלאה. לטעמי במשרה מלאה, שיעשה את העבודה, ולשמור על הפרדת הרשויות הזאת. זה מה שאני מציע.

מר אבי גרובר: אני דווקא רואה את זה אחרת ממך. אני אגיד לך באיזה מובן. לא עם השורה התחתונה, אבל עם הדרך. זה מצטרף מבחינתי להחלטה שהיתה פה לא מזמן, כשעשינו את ההסכם בין העירייה לחברה הכלכלית, שאמר בגדול: כל מה שקורה בעירייה יכול לקרות בחברה הכלכלית. למעשה אנחנו פה לאט אבל בטוח, כל מה שקורה בבניין הזה הולך לעבור לחברה הכלכלית.

מר אורי לוין: הלוואי.

מר אבי גרובר: כל הפעילות שהיתה פה תעבור לחברה הכלכלית, הגזבר יעבור לשבת בחברה הכלכלית, המינהלת תעבור לשבת בחברה

הכלכלית, הכל יהיה בחברה הכלכלית. אנחנו נתכנס פה פעם בחודש להחליט אם אנחנו שמים שתי שחקניות זרות או לא שמים שתי שחקניות זרות, וכל השאר יקרה שם. בלי פיקוח, בלי לקבל החלטות אסטרטגיות. זה מה שקורה לאט אבל בטוח. עכשיו לוקחים את הגזבר, הוא יישב שם, כי כל הפרויקטים יהיו שם, כל העבודה תהיה שם, אז למה שיבזבז את הזמן לשבת פה סתם עם עצמו? ככה זה לאט-לאט קורה, וזה קורה אבל בטוח. קיבלנו את ההסכם של כל הפעילות שם, עכשיו מעבירים את הגזבר וככה זה קורה ועוד המשך היום היום. הכל רימונים. אני נגד המגמה הזאת. יש לעירייה תפקיד מאוד חשוב, היא צריכה לשמור עליו, וגיל צריך לשבת פה ולנהל את כל הפעילויות האלה מפה. יש פרויקטים רווחיים, כלכליים, שהם משק סגור בתוך עצמם, זה צריך להיות בחברה הכלכלית והיא תעשה את זה. אבל לנהל פה חלק מהדברים שקורים וזה, לא צריך לעשות את זה. צריך לשבת איש מקצוע בפני עצמו, לשבת שם ולעשות את העבודה לחברה הכלכלית. איש של החברה הכלכלית, שעובד בחברה הכלכלית ונותן את השירותים האלה. גיל צריך להיות פה, צריך לעבוד פה בשביל עיריית רמת השרון.

מר אורי לוין: ולהיות דירקטור שם. להמשיך להיות דירקטור.

מר אבי גרובר: אם הוא רוצה הוא יהיה שם דירקטור. אם הוא לא רוצה, הוא יכול לבוא ולתת, כשצריך הוא ייתן מה שצריך. לכן אני מצטרף לדעתו שצריך להסיר את זה מסדר היום.

מר גיא קלנר: דיברנו על זה שתי דקות לפני הישיבה. אני חולק על שניכם באופן נחרץ. חברה כלכלית, תפסיקו לפחד ממנה כבר.

מר אורי לוין: לא מפחד. אל תפרש את דבריי לא נכון.

מר גיא קלנר: אז לא את דבריך, את דבריו. תפסיקו לפחד מהחברה הכלכלית.

מר יצחק רוכברגר: תגיד שהיית מנכ"ל.

מר גיא קלנר: הייתי מנכ"ל של חברה, אמרתי את זה, אני לא רוצה להלאות אתכם כל פעם בקורות חיים שלי, אבל הייתי מנכ"ל של חברה כלכלית תחת גוף ציבורי, אמנם קטן מעירייה אבל עם אותם מאפיינים. גם שם, אגב, מנהל הכספים של העמותה מלמעלה היה מנהל הכספים של החברה מלמטה. זה מאוד הגיוני, זה מחבר בין הגופים, זה חוסך כסף, זה נותן יכולת פיקוח, אגב, הרבה יותר חזקה מדירקטור. הרבה יותר חזקה. דירקטור בא פעם בחודש וחצי לשיבת דירקטוריון, מדברים, קוראים דו"חות הלאה לשיבה הבאה. מנהל כספים נמצא בחיים היומיומיים של החברה, יושב על הדברים, מאשר אותם, מתקצב אותם, מבקר אותם, שולט בפרטים. זה עולם אחר. בעיני עולם הרבה יותר חזק מדירקטור. לכן אני חושב, במציאות של חברה בהקמה זה נכון מאוד להכניס את גזבר העירייה להיות מנהל הכספים של החברה. אגב, את כל נושא המדיניות, לא צריך לראות את זה באמצעות גיל. נושא המדיניות – האם אנחנו רוצים שהחברה תלך לפה או לפה וכמה היא תהיה גדולה או קטנה, זה הפורום להחליט בו. לא באמצעות גיל ולא באמצעות הדירקטוריון.

מר אבי גרובר: העברת את הכל.

מר גיא קלנר: לא.

מר אבי גרובר: ראש העיר רוצה – הכל עובר. הוא לא צריך אותך בכלל יותר.

מר גיא קלנר: אז בשביל זה אתה יכול להתפזר בכלל, אתה יודע.

מר אבי גרובר: זו ההחלטה שהתקבלה פה.

מר גיא קלנר: אז אני אומר לך שאם אתה רוצה להצר או לקבוע-

מר אורי לוי: לא רוצה להצר.

מר גיא קלנר: תנו לי לסיים את המשפט. אם אתה רוצה לקבוע לאן הולכת החברה הכלכלית וכמה רחב תחום ההתנהלות שלה, אתה קובע את זה פה. לא אם הוא דירקטור או מנהל כספים.

מר אורי לוי: אבל מה הקשר?

מר גיא קלנר: לכן העמדה שלי בעניין הזה, בקונסטלציה הקיימת, חברה בהתהוות, בהקמה, איש מקצוע נהדר, חסכון בכסף וכו', לתת את האישור הזה. את כל נושא החברה לאן, האוטונומיה שלה וההתרחבות שלה, בפורום אחר.

ד"ר יונה ברגור: אני פשוט רוצה לשאול שאלה מאוד פרובוקטיבית, לאור ההערה של המנכ"ל של החברה. זאת אומרת, הגזבר הנוכחי יקבל יותר ממשכורת אחת. יקבל משכורת כגזבר ויקבל גם משכורת-

מר יצחק רוכברגר: אתה טועה.

ד"ר יונה ברגור: אני שואל. ויקבל גם משכורת חלקית. זאת אומרת, הוא יעבוד במשרה וחצי.

מר יצחק רוכברגר: אני הבנתי, אני אענה. הלאה. מי עוד רוצה לשאול שאלה?

מר טל עזגד:

אני רק רוצה לשאול שאלה אחת. אני לא יודע להחליט וגם לא בדקתי את זה לפני זה, אם זה נכון שגיל יהיה גזבר החברה הכלכלית או יותר נכון שהוא יהיה דירקטור. לא בדקתי את זה, אני לא יודע. השאלה הנשאלת היא אם מחר בבוקר יהיו לנו פרויקטים הנדסיים מאוד משמעותיים באמצעות החברה הכלכלית, האם נצטרך להעביר את ולדימיר כיועץ או כמהנדס של החברה הכלכלית בתוספת לתפקידו? אם מחרתיים החברה הכלכלית תוביל פרויקט חינוכי מאוד משמעותי, האם נצטרך להעביר את מיכל לעבוד במשרה חלקית? ופה זה עניין של מדיניות. ואני באמת לא יודע מה יותר נכון לנו כחברי דירקטוריון אחראיים, אם גיל צריך לשבת פה או פה. אולי הוא יסביר או אתה.

מר עידן למדן:

אני גם, דיבר איתי אורי, ונראה לי הגיוני, גם כמי שכינה בחברות, נראה לי הגיוני בהחלט האמירה. אני כן תמכתי בעמדת ראש העירייה בהתחלה בחידוש הפעילות, אני סברתי שחידוש הפעילות, בשים לב לחובות העבר של החברה, אנחנו צריכים לעשות אותו בצעד מדוד ובטוח, אבל בהחלט סברתי שזה נכון בכל זאת ללכת עם הכיוון הזה. בהמשך, כשהיתה באמת את ההעברה והיו לנו על זה כמה שיחות, ועוד פעם, אני מאוד מתחבר לגישת ראש העירייה בעניין הזה של הרצון לייעל ולקדם פרויקטים, אבל אנחנו צריכים באמת לזכור שבסופו של דבר אנחנו, העירייה והמועצה פה, צריכה לעשות את הדברים. העירייה עפ"י המועצה. בחברות העירוניות, לפחות אלה שאני מכיר, בתל אביב אין זהות ולא קיימת. כן קיימת הנוכחות של הגזבר בתור דירקטור בכמה חברות עיקריות, וזה בהחלט סביר ומקובל גם עפ"י חוק.

מר טל עזגד:

עזוב מקובל, יש כללים של משרד הפנים, השאלה מה הכללים של משרד הפנים.

מר עידן למדן:

אני אומר סביר ומקובל עפ"י חוק, ואתה שם בנאדם באמת בעניין הזה. אני סבור שאנחנו כן צריכים לשמור כרגע על ההפרדה הזאת, יתכן שצריך לקחת גזבר, יתכן שצריך לקחת גזבר בחצי משרה, אבל שהוא כן יהיה כרגע חיצוני, ולהתחשב בכך שבהנחה שהרצון שלנו, שבסופו של דבר המועצה הזאת החליטה להעביר הרבה מאוד פרויקטים, במועצה עכשיו אנחנו הולכים לדון בסעיף 5 ו-6 היום על סדר היום על עוד שני פרויקטים מאוד גדולים, שעל אחד מהם יש לי מה לומר, אבל יש לנו הרבה מאוד פרויקטים גדולים. הגזבר יצטרך להיות שם גם כן במשרה מלאה. ומבחינת פרויקטים והוצאות שאני סבור שאנחנו לא צריכים להיכנס אליהן. סבור שהגזבר של העירייה צריך להיות אחראי על העירייה ועל הכספים שלה ועל הדברים שלה, והוא מלווה אותנו בהרבה מאוד דברים נוספים.

מר רפאל בראל:

חבר'ה, אני חושב שאנחנו מסבכים את הנושא הזה סתם לחינם. החברה הכלכלית זה אנחנו. על החברה הכלכלית אין צורך היום בגזבר במשרה מלאה. אין צורך. מה יותר טוב מאשר לקחת את הגזבר שלנו, שמכיר את המטריה ויודע לחיות עם זה ויכול ליעץ להם הכי טוב שאפשר, למה אנחנו מתנגדים לכך? ביום שהחברה הכלכלית תצטרך גזבר במשרה מלאה, באותם הימים אנחנו נדון.

עו"ד יובל צלנר:

משפט אחד לחבר מועצת העיר עזגד. ציינת שאתה לא יודע מה עמדתו של משרד הפנים. אז התייעצתי עם משרד הפנים, מאוד מעודד מצב כזה שבו חברה חדשה, נכון שזו חברה ותיקה אבל בהקמה מחדש, כדי להסדיר את הביקורת הגזבר יכהן בשתי הפונקציות. דרך אגב, בדתי בעוד חברות. לדוגמה בקריית מוצקין עכשיו הקימו חברה כלכלית וזה בדיוק מה שקורה שם, ובחברות קטנות יחסית. אנחנו אמנם בשאיפה לא נהיה חברה

קטנה אבל כרגע אנחנו לא חברה מאוד גדולה. לדוגמה, בגבעתיים חברה של 50 שנה עדיין גזבר העירייה הוא גזבר החברה הכלכלית בשביל הפיקוח.

מר יצחק רוכברגר: אני רוצה לסכם, ודווקא מנקודת התשובה שענה גיא. קודם כל, גיל הוא לא מנהל פרויקטים. אני רוצה שכולם יבינו, הוא לא מנהל פרויקטים. מי שמנהל את הפרויקטים זאת החברה, זה הדירקטוריון, באמצעות מנכ"ל החברה הכלכלית, עם מ"מ מהנדס העירייה שדוחף את הפרויקטים, מלווה אותם, עושים את הדברים האלה בהתאמה וזה עובד טוב מאוד. אז גיל לא מנהל הפרויקטים, זה שיהיה ברור.

לעניין שגיא קלנר העלה, אני חושב שהוא ענה בהרחבה. אני חושב שמי שהוסיף על כך זה היה רפי, וגם מנכ"ל החברה הכלכלית. משרד הפנים מעודד את זה מאחר שאנחנו חברה בהתהוות כרגע, מה שנקרא, ונכנסת עכשיו לתוך העניינים, ובמילא הוא עושה את העבודה. אין שום סיבה עכשיו לבוא לקחת גזבר ולהשית עכשיו שכר נוסף.

מר אורי לוין: אף פעם לא תהיה סיבה, תמיד הוא ממילא יעשה את העבודה. גם עוד חצי שנה הוא ממילא יעשה את העבודה.

מר יצחק רוכברגר: יכול להיות שימשיך, כן.

מר אורי לוין: הוא תמיד יעשה את העבודה.

מר יצחק רוכברגר: נכון. משרד הפנים מתיר את זה, מאשר את זה, יאשר את זה, ולכן אני לא הגבלתי את זה לתקופה, לא של חודש ולא של חצי שנה. הוא ממילא עושה את זה ולכן זה בסדר, וגם זה לא משית לנו שכר נוסף של גזבר. לשאלה שלך לעניין כמה הוא אמור לקבל – כל הסיפור, וזה באישור גם של משרד הפנים, לכשיתקבל האישור של משרד הפנים. מדובר בסך הכל

בגרוש ורבע, זה 1,500 ₪ ברוטו. זה כל מה שמדובר, זה כל הסיפור. בערך הסכום הזה. וגם לא חצי משרה ולא כלום, זה מותנה באישור של משרד הפנים גם השכר. זו הנקודה. 1,500 ₪ ברוטו ואתה חוסך משכורת של מישהו שצריך לקבל אולי 15. חבל.

מר אורי לוין: אבל הוא גם עובד, זה עוד בנאדם.

מר יצחק רוכברגר: אורי, תתנגד. אני מבקש לאשר את גזבר העירייה, גיל גורדון, כגזבר רימונים, החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון בע"מ. מי בעד?

גב' פרח מלך: 7.

מר יצחק רוכברגר: מי נגד?

גב' פרח מלך: 4.

מר יצחק רוכברגר: נמנעים?

גב' פרח מלך: 8 בעד.

החלטה מספר 212: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 8, נגד – 4) את מינוי גזבר העירייה גיל גורדון, כגזבר "רימונים", החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון בע"מ.

מר יצחק רוכברגר: אתה רואה שאני פלורליסט? גם מצביעים נגד ונמנעים. אמרת כולם תוכים וזה. הנה, אתה רואה, מצביעים נגד, מותר.

ד"ר יונה ברגור: מהרשימה שלך מישהו נגד?

מר יצחק רוכברגר: הרשימה שלי זה משהו אחר.

ד"ר יונה ברגור: מפחדים ממך.

מר יצחק רוכברגר: ממני? אתה תצביע נגד.

גב' פרח מלך: 8 בעד, 4 נגד.

מר טל עזגד: תסלח לי, מר ברגור, זו אבחנה מטומטמת שאני

מציע לך לחזור בד.

גב' שירה אבין: אנחנו כבר התרגלנו לשמוע את זה, אנחנו כבר לא

שומעים את זה, חבל.

5. אישור הקמת מינהלת שתנהל במסגרת "רימונים" החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון בע"מ את פרויקט הקמת מרכז התעסוקה והבילוי באזור צפון גלילות ברש/מק/1000 (תכנית משלימה לרש/616) וברש/760.

מר יצחק רוכברגר: אני מביא לסדר היום הקמת מינהלת שתנהל

במסגרת החברה הכלכלית את פרויקט הקמת מרכז התעסוקה והבילוי באזור של צפון גלילות, זה מה שנקרא היום מק/1000 ו-רש/760. הפרויקטים האלה יוצאים, אוטוטו אמורים לצאת אל הדרך. על מנת להרים את הפרויקטים האלה אני רוצה להסביר את המשמעות של הסעיף הזה, סעיף 5. המשמעות של

הסעיף הזה זה שלא רק תוקם מינהלת, אלא שהחברה הכלכלית תהיה החברה המנהלת את הפרויקטים. הווה אומר, היא תתקשר עם יועצים והיא תתקשר עם ביטוח וכל מה שרק קשור בנושא הזה, על מנת להתחיל לקדם סוף סוף את הפרויקטים האלה של רש/760 ו-מק/1000, סינמה סיטי. אני חושב שאנחנו נמצאים כרגע בזמן ובתקופה שזה הבשיל ויוצא אל הדרך, ומן הראוי שהחברה תרים את הפרויקט הזה, את הפרויקט האדיר הזה, אני חושב לתפארת רמת השרון, בהנחה שהעסק הזה באמת יתקדם כמו שאני חושב. אגב, זה גם יפתור לנו הרבה בעיות של הכנסה, כסף, יכניס לנו לעירייה, נוכל לדבר על ארנונה אחרת. מדובר שם על סדר גודל של 750,000 מ"ר מסחריים, מרכזי בילוי ושינוי פניה והתפיסה לפחות.

מר אורי לוין: סדר גודל של כסף של הפרויקט.

מר יצחק רוכברגר: כרגע אני לא מדבר. אין כרגע הוצאה. אנחנו לוקחים אדריכלים ואנחנו מתחילים לעשות את התכניות המפורטות. כמובן זה יגיע לוועדות התכנון, ובהתאם לזה זה הכסף. אין כרגע.

מר אורי לוין: אבל התכנון עולה כסף? התכנון, האדריכלים.

מר יצחק רוכברגר: בוודאי, אבל אין לי כרגע, כי עוד לא הגענו לשלב.

גב' פרח מלך: המינהלת תכין את התכנית.

מר אורי לוין: יש תקציב למינהלת?

מר יצחק רוכברגר: המינהלת תשב ותגבש, אני תיכף אציע גם את השמות של המינהלת. המינהלת תגבש תקציב לצורך הפעילות הזאת, המינהלת תקבע מה הסדר, עם מי מתקשרים, איך מתקשרים, תביא את זה לדיונים בתוך החברה הכלכלית ונתקדם. אני מדבר כרגע על המסגרת, כשאני

רוצה להעביר את כל הפרויקט הזה לחברה הכלכלית כחברה מנהלת. זה הסיפור.

מר אורי לוי: אני לא טיפש. לא הבנתי מה זאת המינהלת הזאת, איפה העירייה, איפה המינהלת ואיפה החברה הכלכלית.

גב' פרח מלך: המינהלת זו העירייה בעצם.

מר יצחק רוכברגר: המינהלת בעיקר זה אנשי העירייה.

מר טל עזגד: אז למה צריך לאשר את זה? יש לכם אישור גורף לעשות את הדברים.

מר יצחק רוכברגר: שנייה. אתה צודק.

מר טל עזגד: זו מדיניות שלך, תפעיל את אנשי המקצוע.

מר יצחק רוכברגר: אני אסביר. זה אושר כבר. זה אושר בזמנו. אני מבקש עוד פעם לאשר את העניין.

מר אורי לוי: את מה? עכשיו תסביר.

מר יצחק רוכברגר: כשאנחנו הגשנו בזמנו תכנית עסקית של החברה הכלכלית, שהוגשה לכל אחד ואחד מכם, בין השאר רשום שם הנושא של התחדשות של סינמה סיטי ורשום שם הנושא של רש/760, רשום שם רצועת הנופש. הכל רשום שם, יש שם תכנית שלמה. אני אתן לך, דקה. הנה, התכנית שם. ואני למרות הכל אומר, ברמה העקרונית אני מבקש עוד פעם אישור. למה? כי אני מאשר מינהלת ואני רוצה גם את זה, שתדעו על מה אתם מצביעים.

- מר אורי לוין:** אז בוא תגיד מי זה המינהלת.
- מר עידן למדן:** מינהלת זה העירייה?
- גב' פרח מלך:** כן. הוא תיכף יגיד לך את השמות של המינהלת.
- ד"ר יונה ברגור:** אני בכל זאת רוצה להבין, ואני מצטרף לאי ההבנה.
- מר יצחק רוכברגר:** תשאל, אני אנסה להסביר.
- ד"ר יונה ברגור:** המינהלת היא ת"פ של החברה הכלכלית או ת"פ של העירייה?
- מר יצחק רוכברגר:** עירייה.
- ד"ר יונה ברגור:** זאת אומרת, זה לא עובר לחברה הכלכלית. הפרויקט לא עובר לחברה הכלכלית, המינהלת תחת העירייה.
- מר רפאל בראל:** בינתיים מדברים על המינהלת.
- מר יצחק רוכברגר:** כל דבר אתם עושים דרמה. מה הבעיה?
- מר טל עזגד:** אם המינהלת הזאת היא מינהלת עירונית, אני, למרות שאני פוחד ממך, אני חולק עליך. ואני אגיד לך גם למה. אני חושב שאתה סוברני להפעיל את אנשי המקצוע שלך בעירייה לכל דבר ועניין, אני לא חושב שעל כל נושא כזה או אחר, בין אם הוא גדול ובין אם הוא קצת יותר קטן, צריך להקים מינהלת. תפעיל את האנשים שלך, יש לך מנדט מהציבור 5 שנים לעשות את הדברים, ואני לא חושב שעל כל דבר צריך להקים פה איזה צוות. אתם צוות מצוין, יש פה אנשי מקצוע מצוינים, יש פה בסך הכל תלכיד

מצוין של אנשים. תעבדו, מה הבעיה? למה צריך על כל דבר להקים מינהלת?
 אנחנו נותנים לכם, סומכים את ידינו על אנשי המקצוע.

מר יצחק רוכברגר: אתה צודק בדבר אחד. אתה יודע מה הבעיה שלי?
 הבעיה שלי, שהכל אני משחק פתוח, לא משחק עם קלפים סגורים. אני בא
 בצורה הכי פתוחה והכי הוגנת, אני יכול לא לבקש את אישור המועצה כי אני
 לא חייב את אישור המועצה לצורך הנושא הזה, כי ממילא זה פונקציונרים
 של העירייה ואני לא צריך את זה. לא צריך, לא חייב.

מר אורי לוי: אני לא מבין עוד על מה.

מר יצחק רוכברגר: דקה, אני אסביר. אז תנו לי רגע, כל הזמן שואלים
 שאלות. לכן אני אפילו לא צריך, אני יכול רק במסגרת דיווח, אם אני רוצה.

מר טל עזגד: תדווח שהקמת צוות מתוך אנשי העירייה.

מר יצחק רוכברגר: אתה קיבלת את עקרונות ההפעלה של המינהלת?
 אתה קיבלת.

מר אורי לוי: כן, אבל תגיד לי מי זה, מה זה המינהלת הזאת.

מר טל עזגד: לא צריך לדון בזה.

מר יצחק רוכברגר: המינהלת זה אני, כראש העירייה, שרגא קירשנר
 כמ"מ שלי, פרח כמנכ"ל העירייה, ולדימיר לויין הוא חבר וגם מרכז את
 המינהלת, כי הוא מתעסק עם הפרויקטים התכנוניים והכל ומהנדס העיר, גיל
 גורדון כגזבר העירייה, מיכה כיועץ משפטי של העירייה ויובל צלנר כמנכ"ל
 החברה הכלכלית.

מר שרגא קירשנר: הנקודה היא מאוד פשוטה. חברה כלכלית, יש לה אפשרות לשכור אנשי מקצוע שהם חיצוניים ולהתנות את זה בתנאים שחברה כלכלית פועלת. לדוגמה, המחשבה במקרה הזה זה שהכספים שיועדו לתכנון יתגלגלו כאשר יהיו הכנסות לפרויקט. זה לגוף ציבורי, מאוד קשה לו לעשות, וחברה כלכלית יכולה לעשות את הפעולה הזו. זה הרעיון שעומד מאחורי זה. כי בסך הכל מי שמפעיל את המינהלת זה אנשי המקצוע של העירייה. ועושה את זה עבור העירייה. הרעיון היה פה לא רק שיעשו את זה אנשי מקצוע, אלא שיהיו מסונכרנים ביניהם. זאת אומרת, כל אחד בדבר הזה יגיד מי עושה מה פלוס האופציה להיכנס למשא ומתן יותר קל מצד אחד, ומצד שני עם האפשרות לשכור אנשי מקצוע, להיות מועסקים בפורמט עירוני ולקבל את אישור משרד הפנים לתפקיד כזה או אחר, זה ייחסך בפרויקט כזה גדול. זה הרעיון שעומד מאחורי המינהלת הזו של הפרויקט הזה. וזה רעיון מאוד פשוט.

מר עידן למדן: אני עדיין לא הבנתי רק מדוע המינהלת היא במסגרת רימונים. אם זה משהו של העירייה זה בסדר, כל בעלי התפקיד פה מקובל עליי. כמובן שאני מניח שהתכניות יגיעו אלינו.

מר שרגא קירשנר: ...זה גוף ציבורי שיכול להחזיק מישהו על שכר עתידי? בחייאת דינאק, די.

מר עידן למדן: אני לא מבין אותך.

מר טל עזגד: ראש העירייה ממנה צוות מתוך העירייה, שיעבוד מול רימונים.

מר יצחק רוכברגר: זה צוות שעובד מול רימונים.

מר עידן למדן: הצוות הוא בסדר, רק למה דרך רימונים?

מר יצחק רוכברגר: זה לא דרך, זה מול.

מר אבי גרובר: איציק, אני חושב שעשיתם פה טיפה סלט. אני חושב שבמובן העקרוני, אם אני מסתכל דווקא על הפרויקט הזה, שבאים ורוצים לפתח מתחם שלם שיש לו מצד אחד הכנסות ומצד שני הוצאות-

מר עידן למדן: זה חייב להיות העירייה.

מר אבי גרובר: לא, זה דווקא כן פרויקט כלכלי שכן המינהלת יכולה לנהל אותו. כי בתור הגוף היזם יש פה הכנסות היזם, שמראים את הדבר הזה, ויש לו הוצאות. דווקא את הפרויקט הזה לדעתי החברה הכלכלית יכולה כן, שם זה צריך להתבצע. זה אחד, לעניין הניהול. זה שאומרים פה על המינהלת הזאת, שאמורה לקבוע את התכנון ואת הדברים האלה, אני חושב שזה בכלל סיפור אחר. מה, איציק אתה עובר להיות ת"פ שלו?

מר יצחק רוכברגר: לא.

מר אבי גרובר: בדיוק, זה בדיוק העניין. יש מינהלת, שהיא קמה בשביל איך בונים ומה עושים באזור התעשייה. אתם תקבלו את ההחלטות.

מר טל עזגד: אבל זה יבוא בסוף למליאה בכל מקרה.

מר אבי גרובר: המינהלת צריכה להיות מינהלת, אני לא יודע, אתם כתבתם את זה פה נראה לי בלגאן. יש מינהלת, כולם פה הרי אנשי עירייה, אין כמעט אף אחד שזה, שהיא תחליט על איך ייראה המתחם והכל. המתחם עצמו אחר כך, ותוך כדי וכל הנושאים הכלכליים-

מר יצחק רוכברגר: יגיע לדיון.

מר אבי גרובר: זה מתפתח מתחת לרימונים. שני דברים לא

קשורים בהכרח, פה עושים את זה במין שרשור כזה, שלדעתי הוא סתם.

מר שרגא קירשנר: בתיקון קטן אחד. איך שייראה המתחם יחליט

מהנדס העיר באישור של-

מר יצחק רוכברגר: זה תחליט המינהלת.

מר אבי גרובר: מה שצריך לקבל אישור בעירייה יהיה בעירייה.

מר יצחק רוכברגר: בדיוק.

מר עידן למדן: זה מה שהיה חשוב להבין, בדיוק.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני מבקש לאשר את השמות המוצעים

להקמת המינהלת כפי שהצגתי קודם. מי בעד? מי נגד? מי נמנע? אורי, מה

אתה? אורי נמנע? נמנע.

גב' פרח מלך: אז 2 נמנעים, 10 בעד.

מר אורי לוין: אני נמנע כי זה לא היה צריך לבוא לפה.

מר יצחק רוכברגר: בסדר, אתה צודק. לא, את המינהלת כן הייתי צריך

להביא. את הרכב המינהלת. אתה בעד ההרכב? טוב.

מר אורי לוין: הרכב מנצח.

מר יצחק רוכברגר: הוא בעד עכשיו.

החלטה מספר 213: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 11, נמנע – 1) הקמת מינהלת שתנהל במסגרת "רימונים" החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון בע"מ את פרויקט הקמת מרכז התעסוקה והבילוי באזור צפון גלילות ברש/מק/1000 (תכנית משלימה לרש/616) וברש/760.

חברי המינהלת: ראש העיר מר יצחק רוכברגר, מ"מ ראש העיר מר שרגא קירשנר, מנכ"ל העירייה גב' פרח מלך, מהנדס העיר אדר' ולדימיר לויין, גזבר העירייה מר גיל גורדון, יועמ"ש העירייה עו"ד מיכה בלום ומנכ"ל החברה הכלכלית מר יובל צלנר.

6. אישור ניהול תחום ההתחדשות העירונית (תמ"א 38 ופינוי בינוי) באמצעות "רימונים" החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון בע"מ.

מר יצחק רוכברגר: סעיף 6 זה לא אישור, זה גם דיווח לגבי ניהול תחום התחדשות עירונית תמ"א 38 ופינוי בינוי באמצעות רימונים.

עו"ד יובל צלנר: אנחנו רוצים לדווח לכם על איזשהו מודל בשיתוף העירייה. אני כבר אדגיש ואומר שזו פעילות שלמעשה משותפת, פעילות שהיא פעם אחת מוכוונת מקצועית ע"י מועצת העיר, ראש העירייה וכמובן מהנדס העיר, ותפעולית מבוצעת על ידינו כחברה כלכלית. למעשה, אנחנו מדברים בתחום של התחדשות עירונית. תחום של התחדשות עירונית כולל בחובו הרבה מאוד ניואנסים. אנחנו נדבר בשניים עיקריים, שהם היום הלב של התחדשות עירונית – על פינוי בינוי ותמ"א 38. התחדשות עירונית זה תהליך שבו אנחנו מנסים לשקם אזור אורבני יחסית נחות, זה בעיקר נכון בנושא של פינוי בינוי,

להחזיר אותו לחיים פעילים, שוקקים, זה בדרך כלל מלווה בהגברת הצפיפות כאשר אנחנו הורסים מתחם קטן, או קטן יחסית, במקומו מקימים מתחם מודרני, הרבה יותר גבוה, הרבה יותר צפוף, שמתאים למאה ה-21, וברמת השרון לצערי, או לצערנו, יש כמה מתחמים שבאמת לא מותאמים לרמת החיים שאנחנו מצפים מאתנו במאה ה-21.

אני רוצה רגע לדבר על תמ"א 38 לפני שאני צולל למינהלת. תמ"א 38, הרבה אנשים יודעים להגיד משפט או שניים, אבל זו תכנית מאוד מעניינת ש... עם המון באגים ביישום שלה, שעל זה אנחנו מנסים לענות היום. בגדול, תמ"א 38, או תכנית מתאר ארצית מס' 38, נועדה להציל חיים. זו המטרה האמיתית שלה, להציל חיים. מכיוון שבישראל מאות אלפי בניינים, לא דירות, לא נבנו עפ"י תקן רעידות אדמה, ואומרים שבמדינת ישראל באופן סטטיסטי כל 100 שנים יש רעידת אדמה משמעותית, ומעל 100 שנים כבר לא היתה רעידת אדמה משמעותית. הבעיה המרכזית של תמ"א 38, לעניות דעתי, שהיא הפכה את אזרחי ישראל בן לילה ליזמי נדל"ן. למעשה המדינה הפריטה את חיזוק המבנים ע"י שהיא נתנה זכויות, זכויות זה דבר שהוא שווה כסף לדיירים, כדי שיחזקו את הבתים של עצמם. היא לא נתנה את זה לעיריות, היא לא נתנה את זה ליזמים, היא נתנה את זה לדיירים. כלומר, הפכה את דיירי מדינת ישראל, תושבי מדינת ישראל, ליזמי נדל"ן. אממה? רוב תושבי מדינת ישראל לא יזמי נדל"ן, הם לא יודעים. ואז הם נתונים לשרלטנות של יזמים קטנים שבאים ומציעים את מרכולתם ומציעים, אני לא רוצה להתבטא בצורה גסה, חיזוק לא ראוי, וראינו את זה דווקא בתל אביב כשתל אביב התחילה את זה. הבניין הראשון של תמ"א 38 בישראל בתל אביב קרס. חברים, קרס תוך כדי הביצוע, כיוון שהם לא הציעו חיזוק ראוי.

מר יצחק רוכברגר: זה בתל אביב, רמת השרון זה אחרת.

מר שרגא קירשנר:

עד היום יש חשד שבגלל זה המציאו את תיקון 2.

עו"ד יובל צלנר:

זה לא חשד, זו אמת. ודבר שני, הם לא מציעים תמורה אמיתית ונאותה לדיירים. פערי הידע והמידע הם עצומים, והם מנצלים את זה. אנחנו רוצים להתגבר על הקשיים האלה ולהגיע למצב שאנחנו משפרים את חזות פני העיר, משקמים את השכונות הוותיקות, מחזקים מבנים מפני רעידות אדמה ועושים את כל זה במסגרת של מינהלת התחדשות עירונית. יש הרבה קשיים בנושא של תמ"א 38, עמדתי עליהם, הקושי העיקרי באמת זה אותו קושי שדיירים או תושבי ישראל הופכים להיות יזמים. יש להם חוסר ניסיון מול הבירוקרטיה, יש להם חוסר אמון מובנה. חברים, זה שורש הבעיה של רוב הפרויקטים- חוסר האמון של הדיירים בינם לבין היזם, בינם ובין עצמם. תמיד הדייר לא שואל 'מה אני מקבל' אלא שואל מה השכן שלו מקבל. זו תופעה מאוד ידועה שבדרך כלל עוצרת את רוב הפרויקטים. הרבה פעמים, מכיוון שיזמים מובילים את זה ומנסים להרוויח כמה שיותר, יזמים באופן לגיטימי מנסים להרוויח, התכנון שלהם לא תואם את המדיניות העירונית, הם רוצים פטורים מהיטלי השבחה והמצב הנוכחי יוצר ריבוי של מאכערים ורמה מקצועית מאוד ירודה של היזמים. הפתרון שלנו ע"י המינהלת הוא לתת מענה כמעט לכל אחת מהבעיות, כאשר אנחנו מציעים שירות לתושבי רמת השרון, שאנחנו נעזור להם, נשלים את אותם פערי ידע ומידע, נעזור להם להניע את התהליכים, לתכנן אותם יותר נכון, נעזור להם מול הבירוקרטיה כי אנחנו מבינים יותר טוב את הבירוקרטיה. אנחנו נהיה גורם שמאחד, סוג של דבק שיוצר אמון בין הדיירים. אנחנו נבטיח את האינטרס הכלכלי גם של העירייה וגם של הדיירים, כי התפקיד שלנו לא לדאוג לאינטרס של היזמים, ובדרך כבר נמגר את תופעת המאכערים. חשוב מאוד להדגיש בדבר הזה – אנחנו לא היזמים וכל דבר שאנחנו עושים הוא לא רק באישור מהנדס העיר, אלא בתיאום מלא איתו.

המודל שלנו, כמו שאמרתי, הוא לשמש אותו גשר, אותו דבק בין כל האינטרסים, טובת הדיירים, האינטרס העירוני והרצון של הדיירים להרוויח. אנחנו מעין מתווך אמין, לפעול בראייה כמובן ציבורית, אנחנו עושים פה סוג של יזמות ציבורית ולכן השקיפות היא אבן יסוד. לשמור על רמה מקצועית בדגש לתמ"א 38, לקצר תהליכים ולעשות הכל תחת קורת גג אחת.

כמו שאמרתי, יש פה מטרייה ניהולית שבראשה עומד מהנדס העיר ואנחנו כגורם ביצועי. כלומר, יש פה גורם שמתווה מדיניות, שזה אתם כמועצת העיר ומהנדס העיר, ואנחנו גורם מבצע.

מר יצחק רוכברגר: אתה כל פעם אומר להם 'אתם', הם יאמינו.

עו"ד יובל צלנר: אנחנו נשענים פה לחלוטין הישענות על התדמית המאוד חיובית של העירייה בעיני התושבים, בניגוד ליזמים שהם חשובים בעיני התושבים, העירייה נתפסת כגורם אמין, כגורם שרוצה לעזור, לתת שירות, וזו המטרה שלנו, לשרת תושבים ולמקסם את התועלת עבור התושבים, עבור דיירי רמת השרון. הכל תוך שקיפות, אמינות ומקצועיות, לנצל את הנגישות, לייעל תהליכים בזכות הנגישות למקבלי ההחלטות כדי להסיר חסמים ולעבוד בנהלי עבודה מאוד מובנים, מאוד ברורים.

מר יעקב קורצקי: איפה הכסף?

עו"ד יובל צלנר: אני אגיד בסוף לכסף. דעו לכם, העלויות הישירות לעירייה ולרימונים, רשום פה שהן נמוכות, הן אפסיות. אנחנו עובדים, כמו שאמרתי, בשני מסלולים עיקריים ומסלול שלישי שנוגע להחלטה הקודמת. שני המסלולים העיקריים זה פינוי בינוי, שחייב להיות תמיד... כי ממש תופרים פה חליפה ליתום. אין פרויקט פינוי בינוי אחד שדומה לרעהו, לא ברמת השרון ולא בארץ. חייבים לעבוד פה ממש בפינצטה על כל פרויקט.

תמ"א 38 כן יש דמיון בין הפרויקטים ולכן אנחנו עובדים יותר בתהליך מובנה, וחידוש מתחמים. חידוש מתחמים זה לרבות בניית מתחמים חדשים, סמכות בלעדית של מהנדס העיר ואנחנו רק גורם הביצוע.

מר עידן למדן: תדבר על תופעת המאכערים.

מר שרגא קירשנר: אחרי המצגת יהיו שאלות.

מר עידן למדן: לפני השאלות, ספציפית על זה. רק לגבי העניין הזה, למה אתה אומר שבפינוי בינוי אנחנו רק מסייעים והתמ"א אנחנו בהובלה?

עו"ד יובל צלנר: אז לא הסברתי את עצמי נכון. פינוי בינוי, כל פרויקט נבחן לגופו. אנחנו לא יכולים לעבוד כסרט נע על תפיסה סדורה. חייבים להיכנס לעומק וכל פרויקט לנתח אותו מאפס. זה הכוונה ב-Tailor made. לעומת תמ"א 38, שהתכנון הוא למעשה כבר מותווה ע"י המדינה. אנחנו יודעים מה אפשר לתת.

מר עידן למדן: אבל גם את הפינוי בינוי, איפה ההובלה שלו? למול הדיירים.

עו"ד יובל צלנר: בסדר, אבל הדיירים הם היזמים. בתמ"א 38 אנחנו יודעים מה התמורה. הפעילות שלנו היא פעילות שנותנת שירות, ולכן אנחנו גובים סכום עצום מדיירי ותושבי רמת השרון, של אפס שקלים.

מר אורי לוין: רע מאוד.

עו"ד יובל צלנר: אבל אנחנו קובעים בסיס הצלחה. כלומר, כשאנחנו עובדים איתם אנחנו גובים תקורת ניהול שהיא מוטה הצלחה. כלומר, רק אם

הפרויקט הגיע לביצוע, וזו תקורה שהיא מפוקחת כמובן, מפוקחת גם ע"י הדירקטוריון שלנו, והיא לא מותנית מבחינת הדיירים. פרויקט נכשל לאורך הדרך, הדיירים לא מחויבים בשום הוצאה. התקורה היא אך ורק מהיזמים או הקבלנים. אנחנו נותנים קשת מלאה. כמו שאמרתי, ניהול, תיאום, תכנון, ליווי, בקרה. נותנים לדיירים את כל הקשת, הם לא צריכים לשכור עוד אנשי מקצוע.

אדר' ולדימיר לוין: תכנון לא. זה רק פררוגטיבה של הנדסה.

עו"ד יובל צלנר: נכון, בתכנון אנחנו עובדים תחת הפררוגטיבה של ההנדסה ואנחנו נותנים את השירות.

מר אורי לוין: אתה יכול לתת דוגמה של נגיד תמ"א 38, שזה יהיה ברור לנו.

עו"ד יובל צלנר: חשוב לי מאוד להדגיש, אנחנו לא היזמים ואנחנו לא עוסקים בביצוע. אנחנו לא קבלנים, לא בונים ולא עושים מעבר לפעולות ניהול ותכנון הפרויקט עבור הדיירים. זה לא ייעוץ, זה הרבה מעבר לזה. אני אענה לשאלה.

ד"ר יונה ברגור: שירות חינם.

מר עידן למדן: לא חינם.

עו"ד יובל צלנר: הוא חינם לדיירים, הכסף בא מהיזמים.

מר אורי לוין: אני אביך אותך. אני היום יזם של תמ"א 38, הולך לבית ברח' סוקולוב, אומר להם: 'תשמעו, בואו אני אעשה לכם תמ"א 38'. איפה אתה נכנס לתמונה? אין יזם. ברגע שהיזם נכנס לתמונה-

!!!:

הוא היזם.

מר אורי לוין:

הוא אומר שהוא לא היזם.

עו"ד יובל צלנר:

ברגע שיש יזם בתמונה שעובד מול הדיירים, אנחנו לא מפריעים. הפעילות הזאת היא וולונטרית, זה שירות שאנחנו רוצים להציע לתושב, הוא ממש לא חייב לעבוד אתנו. הוא יכול לעבוד עם כל יזם אחר, הוא יכול לעבוד בלי יזם. ההנדסה תיתן לו את אותו שירות שהיא נותנת לנו, אני בטוח. זו עוד אלטרנטיבה במקומות שקצת יותר קשה. באים הדיירים ואומרים: 'קשה לנו להחליט על יזם', לדוגמה. 'זה טוב וזה טוב, ההוא הביא איתו, אני לא יודע של מי הוא חבר', באתם אלינו. בנושא תכנון תמ"א 38 אין שאלות. אפשר להוסיף קומה וחדרי יציאה לגג.

מר יצחק רוכברגר:

תתקדם, הם ישאלו עוד שאלות.

עו"ד יובל צלנר:

אנחנו עושים את כל המעטפת הניהולית שדרושה לביצוע הפרויקט שאותו יזם נותן. זה ההבדל, זה אותו דבר, אין הבדל ביניהם. אנחנו מקטינים את הסיכון עבור הקבלנים ומפה אנחנו יוצרים עוד עודף לדיירים. דעו לכם, זה למעשה המרכיב החשוב ביותר בכל הסיפור הזה. ברגע שהקבלנים היום מתמחרים פרמיית סיכון, אם פרויקט לא יוצא לפועל, בדרך כלל בגלל הדיירים והקשיים הבירוקרטיים. כיוון שאנחנו מקטינים להם את הסיכונים כי אנחנו מביאים את הדיירים בשלים ויש לנו את הנגישות לעירייה, אנחנו מביאים את הפרויקטים אחרי שמהנדס העיר כבר אישר, פרמיית הסיכון מגיעה כמעט לאפס, ולכן התמורה הזאת חוזרת לתושבים. אנשים הולכים לקבל תמורה הרבה יותר גדולה בצורה כזאת.

מר עידן למדן:

עוד פעם תחזור על המשפט האחרון, סליחה.

עו"ד יובל צלנר:

יש פרמיית סיכון שהיזמים לוקחים כשהם נכנסים לפרויקטים של התחדשות עירונית. האם הדיירים יתחרטו באיזשהו שלב, האם העירייה לא תאשר. כיוון שאנחנו מביאים את הפרויקט ליזמים כשהוא בשל, כשהדיירים כבר בתוך העניין, כשהעירייה כבר הסכימה ו/או תכננה, הם לא צריכים לתמחר את פרמיית הסיכון הזאת. כשאנחנו מקטינים את פרמיית הסיכון, זה חוזר פעם אחת לדיירים, ע"י דירות גדולות יותר, ע"י מפרט טוב יותר, ופעם שנייה לעירייה, ע"י זה שאנחנו יכולים להוסיף היטלי השבחה בפרויקטים של פינוי בינוי, מה שבדרך כלל לא קיים, ע"י זה שאנחנו יכולים לדרוש מהקבלנים מטלות ציבוריות, מה שלא תמיד קיים, וכמובן שאנחנו לוקחים את תקורת הניהול שלנו.

לסיכום, כל הרעיון של התחדשות עירונית דרך החברה הכלכלית אומר שאנחנו רוצים לתת פה דאגה לתושב, להציע לו שירות טוב יותר ואמין יותר משהשוק היום יודע להציע. יש כשל שוק בתחום ההתחדשות העירונית. לא יעזור. עד היום 4 פרויקטים בכל מדינת ישראל של פינוי בינוי יצאו לפועל מתוך 110 שאושרו ע"י הממשלה, ופחות מ-20 פרויקטים של תמ"א 38 בכל הארץ. זה כשל שוק. אנחנו רוצים לדאוג לתושבים, לעזור להם לבנות את האמון מול הקבלנים ומולם ובין עצמם, להקפיד על מדיניות עירונית, המדיניות העירונית התכנונית של מהנדס העיר ושל הוועדה, לייצר קו ותפיסה אדריכלית ככל שיש, לפעול בשקיפות מלאה. חבר'ה, אנחנו עובדים עבור הדיירים, עבור תושבים ושקופים להם בכל שלב. זה לא כמו יזם שמחתיים אותם ועכשיו לך תדע מה הוא מרוויח, לא מרוויח. השקיפות פה, הם רואים את כל הדו"חות. דו"ח האפס גלוי לכל תושב. הוא היזם למעשה.

מר טל עזגד:

כשיזם עושה פרויקט כזה אז הוא חשוף. חשוף

לתביעות, חשוף לכל מיני דברים. האם יש פה איזשהו חפיפה?

עו"ד יובל צלנר:

כמו שאמרתי, אני לא בביצוע. אני אסיים את זה ואני אענה לשאלה שלך, ברשותך. אנחנו מקצרים את לוחות הזמנים, בין היתר נהנים פה מהתדמית המאוד חיובית של עיריית רמת השרון, דואגים שהחיזוק בתמ"א 38 יהיה חיזוק אמיתי. אני לא רוצה להגיד מילה רעה על שכנות אחרות שלנו מדרום, דווקא הפעם לא תל אביב, ששם מספיק הנדסאי כדי להגיש תכניות של תמ"א 38, ומי שקצת מבין בבנייה יודע שתמ"א 38 הרבה יותר מסובך מבנייה חדשה. אתה יוצר טלאי ושם משקל מאוד כבד על בניין שהוא מלכתחילה חלש. בבנייה חדשה אין את הבעיה הזאת. ואנחנו ממגרים, מנסים למגר לפחות, את תופעת המאכערים, בטח בפרויקטים שאנחנו נוביל. אנחנו נשענים על מיקור חוץ, ולכן אין לנו עלויות. גם אנחנו משרשרים את הפעילות שלנו על בסיס הצלחה, לכן העלות שלנו היא אפסית. כמו שאנחנו עובדים על בסיס הצלחה, אנחנו למעשה מביאים את קשת היועצים, אם זה קונסטרוקטורים, אדריכלים, יועצי נוף, יועצי נגישות וכו', כולם עובדים אצלנו על בסיס הצלחה. לכן גם הם מקבלים את שכרם רק אם הפרויקט יצא לפועל. לא יצא לפועל – אף אחד לא קיבל את שכרו, לנו אין עלות. כמו שאמרתי, כפיפות מקצועית מלאה למהנדס העיר ולמדיניות שמכתיבה מועצת העיר, ואנחנו נותנים פה ערך מוסף.

טל, שאלת שאלה לגבי האחריות. אנחנו לא נכנסים לביצוע. האחריות על הביצוע חלה על הקבלן בלבד. אנחנו מפרסמים מכרזים בשם הדיירים למעשה, מארגנים את זה. מי שבחר את הקבלן זה לא אנחנו אלא הדיירים. רק להם יש את הפררוגטיבה, מדובר בנכס שלהם, וכל האחריות מושתת על הקבלן במלואה, אנחנו לא צריכים להיות חשופים. אנחנו כמובן נבטח את עצמנו לכל צרה, אבל אנחנו לא צריכים להיות חשופים.

מר יצחק רוכברגר: תודה על הצגת הדברים. אני רוצה להגיד תודה לשני אנשים: אחד, למי שבנה את הקונספט והכין אותו, זה שרגא קירשנר, שעבד על זה מאז שהוא לקח את הפרויקט הזה. השני זה ולדימיר, שעבר איתו ותיקן ושיפר מה שצריך במודל הזה. בבקשה, שאלות.

מר גיא קלנר: דרך ההערה שלי אני גם אבחין, בשונה מהפעם הקודמת, את ההבדל בין תפקוד של חברה כלכלית לבין החלטות אסטרטגיות של מועצת עיר ושל ראש עיר בהקשר הזה, ופה אני שם את הקו, בשונה מהדיון הקודם. בדיון הקודם שהיה פה בפעם שעברה בוועדה לתכנון ובנייה, בכל מה שקשור לפינוי בינוי, וראש העיר מכיר את העמדה שלי בהקשר הזה, אני לא מחדש אבל אני חוזר על זה דווקא בהקשר הזה. זו החלטת מדיניות בעיניי. כשגוף של עיריית רמת השרון, חברת בת של עיריית רמת השרון הופך להיות, עזוב רגע שהוא מייצג את הדיירים והוא פועל בתוך שוק חופשי והתארגנות עצמית ומכרזים חופשיים וכו'. עוד מנוע בתוך זירה קצת אפורה של איזה חלקים בעיר כן ראויים לפינוי בינוי ואיזה חלקים בעיר לא רלוונטיים לפינוי בינוי, אני מזה מפחד. אמרתי את זה, אני אומר את זה שוב, אני חושב שזה דיון נכון להגיד את זה. כי צריכים להיקבע קריטריונים שהם לא קריטריונים כלכליים, הם קריטריונים חברתיים.

אדר' ולדימיר לוין: וגם תכנוניים.

מר גיא קלנר: בסדר, אבל אני אומר, תיאורטית, כל קבוצה של דיירים ברובע הדר, תיאורטית אני אומר, יכולים לבקש פינוי בינוי. ואתה יודע מה? אני אומר לך באופן נחרץ, מה זה לא. כאילו, להתחיל להרים את כל רובע הדר כי יהיו שם קבוצות של דיירים שיתארגנו וחברה כלכלית מקצועית שתומכת-

מר יצחק רוכברגר:

אתה צודק, זו מדיניות והבסיס...

מר גיא קלנר:

יפה, אז אני מבקש ממך בהקשר הזה, לראות איך בהקשר של מועצת העיר וההנחיה לתוך המינהלת, או למודל הזה של החברה הכלכלית, לתת הנחיות מוגדרות של קווי פעולה בתוך העניין הזה, כי יהיה פה ברדק.

מר יצחק רוכברגר:

אני הולך להביא או לוועדת התכנון או לדיון במסגרת המליאה, אני עוד לא יודע איפה להביא את זה בינתיים, עוד לא החלטתי, צריך להתייעץ על זה, את כל הנושא של התחדשות עירונית ופינוי בינוי. כי ישנן פניות, ואתה יודע את זה, ואנחנו צריכים לקבל החלטות על מה אנחנו הולכים ומי. יש הרבה דברים, עכשיו רוצים לפנות למשל, זה ישנה את כל פניה של רמת השרון, כל מיני דברים. אני אביא את זה לדיון ברמה העקרונית, אנחנו נקיים על זה דיון.

מר אבי גרובר:

קודם כל, אני רוצה להזכיר. אני בתחילת השנה, הגשתי לפה הצעה לסדר שדיברה על הקמה של מינהלת התחדשות עירונית, ואני אומר את זה כדי שיהיה ברור שאני חושב שמינהלת התחדשות עירונית חייבת לקום והיתה צריכה לקום כבר מזמן. אני די חולק על הרבה ממה שנכתב פה, כל הבעייתיות של תמ"א 38. עם כל הכבוד, אני לא חושב שרק היזמים והמאכערים זו הבעיה של תמ"א 38, יש הרבה מאוד גופים מאוד רציניים שמסתובבים סביב התמ"א 38 עם הזמן. כמו תמיד, בהתחלה נכנסים כל מיני גופים ואחרי זה מתארגנים גופים אחרים, ויש פה אגף הנדסי בעיריית רמת השרון שאחראי לבדוק מי האנשים שהוא עושה. וכשאנחנו אישרנו פה 3 פרויקטים שכבר לדעתי נמצאים בביצוע, אני אוהב להאמין שהחברה של ההנדסה ישבו טוב טוב וחשבו שכשהם נותנים אישור הם לא נותנים פה מגדל

קלפים. אז לבוא ולהגיד שכל הבניינים קורסים ונופלים וזה, כי זה לא עובד דרך חברה כלכלית, זה נראה לי הצגה-

אדר' ולדימיר לוין: הוא לא אמר את זה.

מר אבי גרובר: כמו שהוא הקצין לכיוון אחד, אני קצת מקצין לכיוון השני. זו לא הבעיה של התמ"א 38. הבעיה של תמ"א 38 באמת זה שרבע שנייה אחרי שהוציאו אותו וחשבו שכל מה שעושים זה לחזק עמודים, התברר שאנשים באמת על הדרך מבקשים גם לשפר את איך הבית נראה ועוד כל מיני דברים, שזה דבר לגיטימי.

מר אורי לוין: להשביח את הנכס.

מר אבי גרובר: אני חושב שזה שהבתים ייראו חדשים ויפים ונוסיף קצת ערך לאזרחים, זו לא מילה גסה. ולא בכל המקומות, הרי הרבה פעמים הבתים הישנים לא נמצאים בשכונות הפנימיות, הבתים ברובעים הנורא עשירים, זה הרבה פעמים על הצירים הראשיים. כי גם ברמת השרון הרי רוב הבתים שעוד לא עשו, מי לא עשה על הגג חדרים? הבתים שזה פחות רלוונטי. מה שצריך לעשות, הפתרון האמיתי זה לעשות שתי קומות, כמו שעושים בגבעתיים וברמת גן ובעוד מקומות. רמת גן אולי, אולי לא גבעתיים.

מר טל עזגד: אתה כבר נכנס לתב"ע, בחיך, עזוב את זה.

מר אבי גרובר: לא, אבל הציגו פה איזושהי תמונה. צריך לתת שתי קומות וצריך לעשות את הדברים האלה. אבל, וזה לדעתי הקטע הקריטי פה, מינהלת ההתחדשות העירונית הזאת, וזה מה שאני אז הצעתי וזה מה שאני מאמין, זה צריך להיות שירות לאזרח מצד אחד ושירות לנו כחברי מועצה מצד שני. למה אני מתכוון? אזרח בא, הוא אמור לקבל חינם, לא

אאוטסורסינג, מיקור חוץ, ולא כל הדברים האלה. הוא אמור לקבל עזרה מקצועית מעורכי דין ומאנשי מקצוע שאומרים לו, זה צריך להיות מתחת למהנדס העירייה, הוא צריך להיות הבנאדם שמוביל את זה. מדובר בהיבט התכנוני.

מר יצחק רוכברגר: על מה אתה מדבר, על תמ"א 38 או התחדשות?

מר אבי גרובר: גם וגם. גם הנושא של הפינוי וגם הנושאים של תמ"א 38. מי שצריך פה ליישם את המדיניות של העירייה זה מהנדס העיר, עם כל הכבוד, ולא מנכ"ל החברה הכלכלית. מי שצריך לעשות את זה, מי שצריך להוביל את זה, זה מהנדס העיר. המינהלת הזאת, ואני בדקתי במקומות אחרים, המינהלת הזאת למשל ברמת גן יושבת מתחת למהנדס העיר.

טל עזגד: הוא לא קרא טוב.

מר שרגא קירשנר: זה הוצג לך, כתוב-

מר אבי גרובר: כתוב רימונים?

מר שרגא קירשנר: כתוב רמת השרון? כתוב מי מתכנן? כתוב הכל.

מר אבי גרובר: שנייה, אני אומר לך את דעתי. לא אמרתי מילה אחת בכל הדיון, אני מבקש שתיתן לי לסיים את הדברים שלי. מדובר פה על גוף שלדעתי צריך, המינהלת עצמה כמינהלת, צריכה לשבת מתחת למהנדס העיר, שהוא הבנאדם שמוציא לפועל את המדיניות התכנונית של העירייה.

מר עידן למדן: זה לא מינהלת.

מר אבי גרובר: זה כן יכול לבוא תחת מינהלת.

מר עידן למדן: הם מדברים על ניהול באמצעות החברה הכלכלית, זה משהו אחר, זה לא מינהלת. קודם היה מינהלת, עכשיו זה ניהול הפרויקט.

מר אבי גרובר: אני יודע בדיוק מה זה. זה פן אחד של המינהלת, שצריך לבוא לעזור לתושבים להוציא אל הפועל את התכניות. מצד שני, המינהלת הזאת, היא יכולה לתת לנו כחברי מועצה שירות, כי כשאנחנו רוצים לבוא, את כל התכניות האלה של כמה קומות לעשות בתמ"א 38 או בפינוי בינוי, אנחנו כחברי מועצה יכולים לקבל שירות גם מאותה מינהלת, וזה גם דבר שקורה במינהלות אחרות כאלה. העירייה מזמינה מהן חוות דעת, המלצות איך לעשות את זה, ועושה את זה. לכן לדעתי המינהלת הזאת זה שירות שצריך להינתן לאזרח. כל התקורה הזאת, בוא נגיד ככה – זו חובה שלנו כמועצה לעזור לתושבים לעשות את זה, אבל לא תחת החברה הכלכלית. זה מה שאני חושב. אף אחד לא צריך לתת פה כסף. אנחנו צריכים לתת להם ואנחנו גם נרוויח מזה בגדול, כי כשכל התכניות האלה יצאו אל הפועל והשטח של הבתים יגדל והבתים יהיו חדשים והכל, אנחנו כעירייה נגבה יותר מסים, נקבל אגרות והכל. לכן לדעתי זו טעות קשה להעביר את זה.

מר עידן למדן: אני מתחבר בעיקר לדברים שגיא אמר ולמה שאבי אמר על ועדת התכנון והבנייה. אבל קודם כל, אני כן מברך על כך שהפעילות תתבצע במסגרת החברה הכלכלית. זאת אומרת, אני כן סבור שלהעביר עוד פרויקט עם החברה הכלכלית-

מר אורי לוין: מה הקשר מזה לחברה הכלכלית?

מר עידן למדן: להעביר פרויקטים לניהול, לביזנס.

מר אורי לוין: מה ביזנס פה?

מר עידן למדן:

זה ביוזנס.

מר אורי לוי:

זה לא ביוזנס.

מר עידן למדן:

רגע, תיכף אתה תבין. זאת אומרת, אני כן מברך על כך שהחברה הכלכלית תיקח את זה ותנהל, והרעיון או הקונספט הכללי שהובע פה, בסך הכל הוא נראה לי טוב. וכאן נכנס האבל. האבל הגדול, שבגללו חשוב לי כרגע לקבל את העניין הזה. קודם כל, בענייני תמ"א 38 לא חייבים-

מר יצחק רוכברגר:

אני אמרתי לשרגא, שהוא היה אמון על ההכנה. מה שאני לא צריך אישור ורק לדווח – לא מדווח.

מר עידן למדן:

זה עלה בכמה ישיבות של ועדות תכנון ובנייה, בכמה שיחות פרטיות ביני לבין שרגא, ביני לבינך איציק, לבין חברי מועצה שונים. העניין הוא פה באמת עניין של איך אנחנו רואים היום את רמת השרון. האם אנחנו משאירים את זה עם חצרות לגינה, האם אנחנו נותנים לעלות קומה אחת.

מר יצחק רוכברגר:

זה עניין של ועדת התכנון.

מר שרגא קירשנר:

זה לא הדיון של החברה הכלכלית בדבר הזה.

מר אבי גרובר:

אבל הוא רוצה לנהל את הפרויקטים.

מר שרגא קירשנר:

לא נכון. מה הקשר?

מר עידן למדן:

זה כרגע מה שמפריע לי פה בעניין הזה. זאת אומרת, אני סבור שלפני שאנחנו מחליטים להעביר את זה בכיוון הנכון-

מר יצחק רוכברגר: אנחנו לא מעבירים כלום.

מר עידן למדן: אנחנו מעבירים, משום שאחר כך אנחנו נתחיל לקבל פה את אותן פניות של שני בניינים שרוצים להתאחד ברובע הדר ולעלות ל-16 קומות.

מר אבי גרובר: רגע, מי זה המינהלת?

מר שרגא קירשנר: אני אסביר לכם רגע למה. אתה מדבר דברים שהם לא רלוונטיים. כמו שאבי לפניך דיבר דברים לא רלוונטיים.

מר אבי גרובר: תודה רבה.

מר שרגא קירשנר: יש פה שני דברים. א', יש את הנושא.

מר עידן למדן: אני רק מבקש שתיתן לי לסיים.

מר שרגא קירשנר: אתה תסיים אחרי שאני אנסה להבהיר כמה דברים. אני רוצה לחסוך את זה. יש פה דבר מאוד פשוט. יש פה מהנדס עיר ויש פה מחלקת הנדסת עיר שבכפוף לאישורים בזמנו, שאמרנו שאנחנו הולכים לטפל בתמ"א 38, הזמינו, ואנחנו עומדים לצאת לדרך, סקר לגבי הצורך בתמ"א 38 בעיר. יש פה עוד נושא של התחדשות עירונית, שכמובן תמ"א 38 מצטרף לדבר הזה, מכיוון שכל תמ"א 38, מעבר לזה שהיא נועדה לחזק בניינים, מבוססת תמריצים להגדלת הצפיפות בעיר. תקרא לזה איך שאתה רוצה, התחדשות עירונית-

מר אבי גרובר: אז בוא נעשה עליהם כמה לירות, אתה אומר.

טל עזגד: לא לוקחים על זה כסף.

מר אבי גרובר: מה לא? לוקחים. תמורה פר הצלחה, מיקור חוץ.

אני לא מכיר מיקור חוץ שעובד בחינם. אין מיקור חוץ בחינם. אתה לא יכול להעביר פרויקט כלכלי שלא מרוויח כסף.

מר שרגא קירשנר: כל מה שקרה פה, שבנוסף לסקר, לצורך ולזה

שהעירייה עם הזרוע שלה של הנדסת העיר תקבע מה ההתחדשות העירונית, רצינו בנוסף לתת שירות לאזרח, כי באמת יש התהפכויות.

מר אבי גרובר: אז תן אותו.

מר טל עזגד: אבל למה שזה יעלה לנו עוד 4...?

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: הכל כסף.

מר יצחק רוכברגר: רגע, אל תעשה את הפוזות של הכל כסף. איזה הכל

כסף? מה לוקחים פה כסף?

מר אבי גרובר: אתה לוקח לו כסף. פר הצלחה, פר תמורה, מיקור

חוץ. זה כסף.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני מסיים את הדיון. חבר'ה, אני עוד

שנייה מפסיק את הדיווח הזה, אני לא חייב לדווח לכם. די עם השטויות.

תגידו לי, אתם אין לכם בבית משפחה, משהו?

מר עידן למדן: יש עוד 5 נושאים על סדר היום.

מר יצחק רוכברגר: אין 5, 3. זהו, רק דיווח. אבל אצלכם דיווח זה

דיון, אז מה לעשות.

מר עידן למדן: אני פה אומר עוד פעם. אני סבור שלפני, או התניה

של האישור הזה, חייב להיות כן, ופה שרגא אני חלוק עליך, משום שאיך עושים תמ"א 38 אצלנו בעיר? או איך אנחנו מאשרים פרויקט פינוי ובינוי אצלנו בעיר?

מר יצחק רוכברגר: זה לא מגיע לפה, זה לא למינהלת, לדבר הזה. זה

לא לחברה, זה בוועדת תכנון ובנייה.

מר עידן למדן: כרגע אנחנו לא נהיה עוד פעם צד לזה ואנחנו רק

ניתן שירות-

מר יצחק רוכברגר: לא.

מר שרגא קירשנר: אנחנו עושים סקר שיהיה לנו בסיס נתונים. בלי

בסיס נתונים אתה לא יכול להחליט על תמ"א 38.

אדר' סרג'יו וולינסקי: זה תב"ע. סליחה, אני חייב להגיב. כממונה על

תמ"א 38 מול כל התושבים, אנחנו מחויבים לעשות תב"ע, ראש העיר דיבר על זה לפני זמן, אנחנו יוצאים לתכנית בניין עיר, תמ"א 38, סעיף 23, עפ"י החוק, שאתם תצביעו בעדה. זו המדיניות שאנחנו, אגף הנדסה, נותן. לא רימונים ולא אף אחד. אתם תתנו. פה יהיו שתי קומות, פה יהיו 4.

מר עידן למדן: מתי זה מובא?

אדר' סרג'יו וולינסקי: אנחנו מביאים...

מר עידן למדן: בסדר, אז אתה מקדים את המאוחר. אם אתה

אומר לי שהתכנית הזאת, האישור הזה כפוף-

מר שרגא קירשנר: זה גם היה כתוב במצגת.

מר עידן למדן: לא, זה לא כתוב במצגת. מהמצגת אתה מבין

שיביאו לך פרויקטים, זה יגיע, ואז אנחנו רואים בדיוק מה שקרה.

מר יצחק רוכברגר: מה פתאום. חייב להביא את זה לדיון.

מר טל עזגד: חבר'ה, באמת, אני לא מצליח להבין.

מר עידן למדן: רק נשארה לי הערה אחת אחרונה. כתוב פה במצגת

שהחברה הכלכלית מחויבת לטובת התושבים. חובת נאמנות לדיירים בלבד.

חברה כלכלית, עפ"י החוק, חובת הנאמנות שלה, חברה עירונית, היא אך ורק

לעירייה. דהיינו, זה גם מבחינת הכסף וגם...

מר יצחק רוכברגר: רגע אחד.

מר עידן למדן: אבל אם הכוונה היא לשקיפות, אז... חובת

נאמנות.

ד"ר יונה ברגור: יש לך הערה חוזרת בשקפים, ואני רוצה להבין את

זה. האם מינהלת ההתחדשות העירונית היא בעצם גוף גדול וממוסד, מאכער

גדול וממוסד שמחליף את המאכערים הקטנים.

מר יצחק רוכברגר: למה אתה עושה את זה? למה? אל תענה לו, לא

רוצה.

מר שרגא קירשנר: שאלה יפה, אפילו פואטית.

מר יצחק רוכברגר: די כבר. תאמין לי, שנתיים לא אביא יותר לדיון

נושא שאינני חייב.

מר טל עזגד: אני החלטתי הפעם לא להעלב.

מר יצחק רוכברגר: מה אתם מייצרים לי פה מילים, בחייאת דינאק.

החברה היא מאכער?

מר גיא קלנר: איך אתה קורא לגוף עירוני מאכער?

מר טל עזגד: די, מה קרה לכם?

מר יעקב קורצקי: אתה יודע מה, אם אני הייתי אומר מילה כזאת,

הייתם תולים אותי.

מר טל עזגד: נבקש ממנו להתנצל על הכל בסוף הישיבה. עזוב

עכשיו.

מר רפאל בראל: ...היה מאחר שראש העיר רמת השרון מתנגד לכל

המאכערים. כל שאר הכתבה, אני לא מצטט אותה בפניך, אני מוכן להביא לך

אותה, אם אתה לא קורא 'הארץ'.

מר יצחק רוכברגר: הוא קורא 'הארץ'.

מר אבי גרובר: רק בפרויקט אחד יש מאכער.

מר רפאל בראל: אז אנא ממך, אל תערבב מאכערים ותתחיל להגיד

שהם מאכערים ולא מאכערים. תחזור בך, יותר מכובד.

מר טל עזגד: עזוב, אי אפשר כל הערב לחזור בו. נו, עזוב את זה.

מר יצחק רוכברגר: טל, עזוב, נו.

מר טל עזגד: איציק, אני רוצה להגיד משהו. אני באמת, או

שנגמר לי הריטלין, או שאני לא מצליח לעקוב אחרי לאן הגענו. כנראה נגמר

לי הריטלין. תקשיב, כל מה שבא מנכ"ל החברה הכלכלית ואמר, ואני חושב

שיש הרבה צדק בדבר הזה, כמי שנחשף קצת לנושא של התמ"א, שתי בנותיי גרות בבניין והן בבניין התעניינו לעשות את זה. האמינו לי, אין שום דרך הגיונית ונורמאלית כרגע בשביל להתקדם בדברים הבסיסיים ביותר בשביל להבין מה זה תמ"א 38 כדיירים. ואני לא רואה שום בעיה, אם עושים עבודה גם אין לי שום בעיה שהחברה הכלכלית תרוויח, אנחנו הרמנו את החברה הכלכלית בין היתר שתכניס גם כסף ותהיה לה חיות משלה.

מר יצחק רוכברגר: תגיד, אתה השתגעת? הם לא מסכימים.

מר טל עזגד: למה לא? אני חושב, עידן, אתה קצת רצת קדימה כבר עם התב"עות. אנחנו פה יושבים בוועדת בניין עיר, ותאמין לי, הכל יעבור אצלנו, ואנחנו נקבע את המדיניות. זה לא רלוונטי. אם החברה הכלכלית יכולה כרגע לחסוך לנו 5 עובדים שנכניס לעירייה במשכורות גבוהות ויתנו את השירות הזה לתושבים, אין לי שום בעיה עם זה.

מר שרגא קירשנר: יותר מזה, אנחנו גם לא... עם הרווחים את נוחי דנקנר. זה אני מבטיח לך.

מר יצחק רוכברגר: שירות לתושבים זה טוב?

מר שרגא קירשנר: מצוין, לא טוב. ושקיפות של להסביר למישהו איך הדברים הולכים לעבוד בסוף.

מר יצחק רוכברגר: יאללה, חבר'ה.

מר אורי לוין: אני חושב שהתכנית הזאת מצוינת. אני חושב שצריכים לתת את השירות לאזרח גם בתמ"א 38, גם בפינוי בינוי ובכל דבר אחר שאפשר לתת להם עזרה, אנחנו מחויבים לתת להם את העזרה הטובה ביותר והמקצועית ביותר. אבל, אני לא מבין למה זה חייב להיות תחת

רימונים. זה מה שאני לא מבין. אני לא רואה שזה איזשהו ביזנס אמיתי שיכניס לכם מספיק כסף.

מר יצחק רוכברגר: שרגא יענה לך, דקה.

מר אורי לוין: איך הוא יכול לדעת?

מר יצחק רוכברגר: הוא לא לקח את זה, זה הוא הציג.

מר אורי לוין: הוא צריך לקבל את זה. אני הבנתי שהחברה הכלכלית לוקחת פרויקטים בשביל להרוויח כסף, והיא צריכה לקחת פרויקטים בשביל להרוויח כסף. אני רוצה לדעת כמה כסף אתה חושב שהחברה הכלכלית תרוויח בשנת 2012 מהביזנס הזה, למשל.

מר שרגא קירשנר: אני לא חושב שהיא תרוויח.

מר אורי לוין: אז זה לא בסדר, לא בשביל זה הקמנו את החברה הכלכלית.

מר יצחק רוכברגר: אתה נותן גם שירות.

מר שרגא קירשנר: זה שירות לאזרח, אם אני יכול לתת בתור זרוע מבצעת.

מר אורי לוין: שירות לאזרח סבבה.

מר שרגא קירשנר: יפה. אז בשנה הראשונה שלא יהיה התב"ע מוכנה, אי אפשר יהיה לעשות הרבה בחברה הכלכלית מעבר לבניין פה, בניין שם, שיפנה באופן פרטי וירצה לנצל את זה לפני שיש תב"ע כללית לפי תמ"א 38. אז בזמן הזה יש שירות לאזרח שניתן.

מר אורי לוין:

שימו כסף על זה.

מר שרגא קירשנר:

אני רוצה להגיד לך שהם לא יפסידו אגורה. הם משתמשים במיקור חוץ עפ"י הצלחה והעלות של זה היא אפס. היה מכרז והעלות של זה היא אפס.

ד"ר יונה ברגור:

זה בדיוק.

מר יצחק רוכברגר:

הנושא הבא.

מר שרגא קירשנר:

חבר'ה, הדיון תם, עוברים לסעיף הבא.

מר יצחק רוכברגר:

הדיון מיצה את עצמו. כולה רצינו לבוא ולהראות שהחברה גם נותנת שירות על בסיס רעיון שהוא הגה אותו, ורעיון טוב. נכון, הוא לא יכניס כסף בהתחלה.

מר אורי לוין:

זה לא בסדר.

מר יצחק רוכברגר:

אבל אי אפשר בהתחלה, נכון, כי עד שהפרויקטים יצאו אל הפועל ואם יצאו אל הפועל, זה לוקח זמן.

מר אורי לוין:

למה להפיל על חברה כלכלית שרק מתחילה פרויקטים שלא מרוויחים כסף?

מר שרגא קירשנר:

הפרויקטים מרוויחים כסף.

מר אורי לוין:

החברה לא מרוויחה כסף. לא טוב.

מר שרגא קירשנר:

החברה לא מרוויחה כסף, היא לא מתעסקת אם אין פרויקט.

מר אורי לוין:

לא מספיק אין לה?

מר שרגא קירשנר: כל פרויקט שיתבצע על בסיס הצלחה היא תקבל כסף.

מר יצחק רוכברגר: בסוף. אי אפשר לדעת כרגע כמה פרויקטים יהיו, לכן זאת הבעיה. זאת הנקודה, אתה לא יכול לדעת. הכל זה לפי הבקשה של האנשים.

מר טל עזגד: אם מישו ייתן את השירות הזה יהיו הרבה יותר.

מר יצחק רוכברגר: כשחברה כלכלית היא זו שמטפלת בנושא, יש לזה מטריה יותר רצינית. לא עפ"י ההערה שיונה אמר מאכערים, זה באמת לא במקום.

מר אורי לוין: לא, ברור שלא.

מר יצחק רוכברגר: הלאה, הנושא הבא.

תוספת לסדר היום:

2. אישור מליאת המועצה למעבר למכלולים למערך המל"ח ברשות.

אישור ראשי המכלולים:

1. פרץ פינקו – מכלול מנהל כללי
2. דוד מנשה – מכלול מידע לציבור והסברה
3. טלי נדיר – מכלול טיפול באוכלוסייה
4. ולאדימיר לוין – מכלול הנדסה ותשתיות

5. מיכל מנקס – מכלול חינוך

6. עופר בראון – מכלול לוגיסטיקה ותפעול

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש את אישור מליאת המועצה להעביר את מערך מל"ח לשיטה של מכלולים, ואני רוצה להסביר. עד היום מנהלי מחלקות טיפלו ועובדים באגפים, מחלקות, מדורים, כל אחד היה לו תפקיד מסוים שלא היה מוגדר תחת מסגרת של קבוצות, של מכלול. היו כאילו ראשי ועדות. היום אנחנו במסגרת היערכות שלנו במל"ח, משק לשעת חירום, שאנחנו יחד עם פיקוד העורף ביקשנו לערוך מכלולים שבהם יעמדו ראשים שהם: פרץ פינקו, שיהיה מכלול של המינהל הכללי. דוד מנשה, מכלול של מידע, ציבור והסברה. טלי נדיר, מכלול של טיפול באוכלוסייה. ולדימיר לוי, מכלול הנדסה ותשתיות. מיכל מנקס, מכלול חינוך. עופר בראון, מכלול לוגיסטיקה ותפעול. אלה המכלולים כרגע שאנחנו מציעים אותם מתוך מטרה שחם ושלוש, בעקבות אירוע, אנחנו נהיה כמה שיותר יעילים וכמה שיותר איכותיים על מנת לפעול בצורה מסודרת. אני מבקש לאשר.

מר טל עזגד: בואו נצביע בלי לדבר.

מר עידן למדן: רק מה ההבדל בין מה שהיה קיים לבין המכלול?

מר יצחק רוכברגר: כי אז כולם טיפלו בכולם, כל אחד, והיום אחד אחראי על קבוצה מסוימת ולה הוא צריך לתת את ההסברים. אני אתן דוגמה. אנחנו יושבים במטה, עשינו כמה תרגילים. ישבנו בבור, במוקד שלנו. ואז אנחנו מתחילים לקבל, מתחילים להזין אותנו במידע, שחם ושלוש פיגוע פה, נפילת טיל שם, כולם יושבים, כולם מתחילים לזרוק לנו מידע והכל. לא. ישבו

6 אנשים, הם יקבלו את המידע, כל אחד בתחום שלו יעביר לנו את המידע. כי אנחנו צריכים לשבת שם ולקבל את הכל. זאת הנקודה, על מנת להיות יותר יעילים.

מר עידן למדן: זה מעין השולחן העגול, כל אחד בא עם התחום שלו לשולחן העגול.

מר יצחק רוכברגר: נכון. אני מבקש לאשר את ראשי המכלולים כפי שהצעתי. פה אחד.

החלטה מספר 214: הוחלט לאשר פה אחד מעבר למכלולים למערך

המל"ח ברשות ולאשר את ראשי המכלולים כלהלן:

1. פרץ פינקו – מכלול מנהל כללי
2. דוד מנשה – מכלול מידע לציבור והסברה
3. טלי נדיר – מכלול טיפול באוכלוסייה
4. ולאדימיר לויין – מכלול הנדסה ותשתיות
5. מיכל מנקס – מכלול חינוך
6. עופר בראון – מכלול לוגיסטיקה ותפעול

7. דיווח דו"ח כספי מבוקר לשנת 2010.

8. דיווח דו"חות כספיים לרבעון ראשון ושני לשנת 2011.

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא זה דיווח על הדו"ח הכספי המבוקר

לשנת 2010. בבקשה, מי מציג? בבקשה.

רו"ח רוני דנה: יש לכם כוח למספרים, אני מקווה. כל שנה עורך

משרד רואי חשבון חיצוני שממונה ע"י משרד הפנים בנושא ביקורת.

מר עידן למדן: אם אתה יכול, תציג את הכל בבקשה.

רו"ח רוני דנה: אני לא פוליטיקאי.

מר יצחק רוכברגר: זה לא הזמן.

מר עידן למדן: גם אנחנו לא, אבל תציג את הכל בכל זאת.

רו"ח רוני דנה: בכל שנה עורך משרד רואי חשבון חיצוני ביקורת

על ספרי המועצה, על המאזן, ומכין דו"ח שנתי. אני אפנה אתכם ישר לעמ' 6, משם נתחיל לסקור טיפה ונראה את תמונת המצב של העירייה. הכנסות העירייה בשנת 2010 הסתכמו ב-311 מיליון ₪. אתם רואים את זה בטור האמצעי מתוך שלושה. הוצאות העירייה הסתכמו ב-310 מיליון ₪ במעוגל, העודף לשנת 2010 הוא 1.309 מיליון ₪. זה במיליון ₪ פחות מהדו"ח שהוגש, הדו"ח הרבעוני מדצמבר 2010, שהסתכם ב-2.451 מיליון ₪ עודף, בעקבות הפרשה שהמבקר החליט לבטל לנו, לרות שבינתיים כבר משנת 2011 התקבל הכסף.

עפ"י המאזן שנמצא בעמודים 4 ו-5 אפשר לראות את הרכוש השוטף של המועצה, שהסתכם ב-44 מיליון ₪, בנוסף לזה עוד 34 מיליון ₪ השקעות

שמיועדות לכיסוי קרנות הרשות. יש עוד כ-63 מיליון ₪ שהם השקעות למימון חברות הבת של הרשות. עומס המלוות מסתכם ב-65 מיליון ₪. העודף, זה נמצא בעמ' 5 למטה, עודפים בתקציב הרגיל, פתחנו את השנה בעודף של שני מיליון ₪, בנוסף עוד 1.309 מיליון ₪, סך הכל 3.300 מיליון ₪. אם אתם רוצים לשאול שאלות, מי שכבר עיין בדו"חות, כי יש לנו עוד כמה דו"חות להעביר הלאה-

???: דלג על זה.

מר יצחק רוכברגר: הלאה, הדיווח הבא. יש לך שאלות?

רו"ח רוני דנה: תשאלו משהו, שאני לא ארגיש שבאתי לחינם. הדו"ח הרבעוני הראשון לשנת 2011.

מר עידן למדן: רק אתה יכול להסביר כן את הביאורים שלך, את מה שאמרת על העניין של ה... של חוות הדעת? זה הדבר הראשון.

רו"ח רוני דנה: זה לא שלנו, זה רואה החשבון החיצוני, זה לא אנחנו מכינים את הדו"ח הזה.

מר עידן למדן: אתה לא מציג את זה?

מר יצחק רוכברגר: תקרא את זה.

מר עידן למדן: האם אתה יכול להסביר את העניין של תשומת הלב, מה בדיוק מציק לכם או מפריע לנו?

מר יצחק רוכברגר: הוא כתב.

מר עידן למדן: אני לא הבנתי מה הוא רצה פה להגיד.

מר גיל גורדון: לא הבנתי, מה השאלה? אם יש הסתייגות של רואה החשבון?

מר עידן למדן: לא, הוא רושם בעמ' 3 שתי הערות. מה המשמעות של ההערות שרשמת פה?

מר גיל גורדון: הסתייגות אחת שאתה רואה זה ההלוואה שנפתחה בזמנו בחברה הכלכלית. מבחינה חשבונאית זו לא הסתייגות, צריך להבין. פשוט מפנים לתשומת לב, ואנחנו כבר דנו בנושא הזה, שבזמנו, לצורך הקמת המט"ש לקחו בחברה הכלכלית הלוואה שהעירייה ממשיכה לפרוע אותה. זו הלוואה משמעותית מבחינת הסכום, אז לכן הוא מציין את זה, מפנה תשומת לב, אין פה משהו מיוחד.

מר עידן למדן: והעניין השני? היה ריבוי התביעות.

רו"ח רוני דנה: זה עפ"י חוק, כל שנה היועצים המשפטיים של העירייה מגישים איזה תביעות עומדות תלונות כנגד העירייה וזה מודגש במסגרת המאזן השנתי.

מר עידן למדן: זה לא משנה את חוות דעתך העקרונית?

רו"ח רוני דנה: לא, ודאי שלא.

מר אבי גרובר: השאלה בהקשר הזה, לפי מה אתה קובע את ההפרשות וכאלה?

מר עידן למדן: הוא אומר, אנחנו בעלי יכולת לספוג.

מר אבי גרובר: מדיניות ההפרשות וכל הדברים האלה.

מר גיל גורדון: עורכי הדין שמטפלים בתיק הזה יתנו לנו הערכה מה הסיכויים של התביעה.

מר אבי גרובר: אתה מכיר עורך דין שחושב שהתביעה מוצדקת?

רו"ח רוני דנה: כן, בהחלט. או מוצדקת או בחלקה מוצדקת. אם הוא לא יכתוב את זה ואחרי כן תזכה, הוא יהיה במצב מאוד לא נוח. הדו"ח הרבעוני הראשון לשנת 2011, אני שוב מפנה אתכם לעמ' 4 שנותן לנו את תמונת המצב לגבי כל אחד מהפרקים העיקריים, אם זה בארנונה הכללית, שבו קיים חוסר של 7.6 מיליון ₪ בגבייה, זה נובע בעיקר מחודשי הגבייה הזוגיים שיש בעירייה. אז ביום ראשון, כשיש 3 חודשים שמהם שניים... אז החלוקה היא לא אחידה. אני חושב שכדאי לעבור לדו"ח החצי שנתי, שהוא בעצם מכיל בתוכו גם את הדו"ח הרבעוני ונושא כבר תמונה הרבה יותר אמיתית לגבי הביצוע. הדו"ח החצי שנתי, בעמ' 4 שלו, מסתכם בעודף של 576,000 ₪. ההכנסות הסתכמו בסך 161 מיליון ₪, ההוצאות 160.350 מיליון ₪. סך הכל העודף – 576,000 ₪.

אם עיינתם בדו"חות ואתם רוצים לשאול משהו, אני אשמח לענות בפירוט יתר.

מר יצחק רוכברגר: אתה אל תציע שאלות.

רו"ח רוני דנה: זה חלק מהתפקיד שלי לשאול.

ד"ר יונה ברגור: אני לא שואל אותך, אני שואל אותך, איציק.

רו"ח רוני דנה: רק עוד שני משפטים קצרים. סך הכל הנכסים והכסף שיש בבנקים וכו', מראה גם את ההתנהלות בסך הכל הכספית שיש פה

בעירייה, תזרים המזומנים מאוד חיובי ויחסית לרשויות אחרות אז חבל על הזמן מהבחינה הזאת.

מר יצחק רוכברגר: זה 2010.

מר עידן למדן: מה היחס לעומת ההלוואות השונות שאנחנו צריכים היום עוד להחזיר?

מר יצחק רוכברגר: עדיין אנחנו עובדים מתחת לתקרה.

מר עידן למדן: כולל החברה הכלכלית. היחס לעומת התקציב.

מר גיל גורדון: 20% מסך ההלוואות מתקציב שוטף, ההחזר בסביבות 10 מיליון ₪

מר יצחק רוכברגר: יונה, מה רצית לשאול? מה רצית להתקיל אותי?

מר גיל גורדון: משהו כמו 5% ההחזר.

רו"ח רוני דנה: פחות אפילו.

מר עידן למדן: שזה סביר.

רו"ח רוני דנה: 3.5%.

מר גיל גורדון: מה זה סביר? זה יותר טוב מטוב.

ד"ר יונה ברגור: איציק, אתה מרוצה מהדיון על זה?

מר יצחק רוכברגר: על מה?

ד"ר יונה ברגור: על הדיון.

מר יצחק רוכברגר: איזה דיון?

ד"ר יונה ברגור: הדיון על הדו"ח הכספי של 2010, אתה מרוצה מהדיון, מההתנהלות, מהיכולת שלנו להשתלט על זה, מהרצון של כולם לגמור את זה כמה שיותר מהר? אני פשוט שואל אם אתה מרוצה מזה.

מר יצחק רוכברגר: מה השאלה בדיוק?

ד"ר יונה ברגור: השאלה אם אתה מרוצה מהדיון שהתנהל.

מר יצחק רוכברגר: לא רלוונטי. אני לא אוהב את כל צורת ההתנהלות כאן בתוך הישיבות בכלל. לא אוהב.

מר רפאל בראל: סליחה, זה לא דיון, זה דיווח. אין דיון. ואם היית משקיע קצת יותר זמן בבית והיית מדפיס את החומר ולומד אותו בבית, לא היית שואל שאלות.

ד"ר יונה ברגור: הייתי מצביע נגד.

מר יצחק רוכברגר: אין הצבעה.

מר רפאל בראל: אם היית לומד אותו בבית ואתה בא לכאן, אז אתה כבר מוכן.

ד"ר יונה ברגור: זה בסדר, אני מקבל את ההערה. אני רוצה להבין, ברשותך, אולי אתה יכול לעזור לי. יש דיווח, מה אנחנו עושים עם הדיווח הזה? מה עלינו לעשות עם הדיווח?

מר רפאל בראל: לצערי, כך בנוי החוק.

מר יצחק רוכברגר: הוא צודק.

מר רפאל בראל: גם בחברות פרטיות וגם בעמותות. יש דיווח. ביום

המאזן מדווחים על המספרים. כל אחד יכול לקחת את החומר הביתה וללמוד אותו. אם יש לך שאילתה, אתה תמיד יכול לשאול.

ד"ר יונה ברגור: ואז?

מר רפאל בראל: ואז לקבל תשובה על כל מה שלא נראה לך.

מר יצחק רוכברגר: הוא ענה. מה אני יכול לעשות, החוק מחייב אותי

לדווח לך, מה אני אעשה. החוק מחייב אותי לדווח – אני מדווח.

ד"ר יונה ברגור: אבל זה מפריע לכולם שיש שאילתות. אווירה מאוד

עליהם על מי ששואל שאלות.

עו"ד מיכה בלוס: 40 דקות דיברתם על השאילתה הראשונה.

ד"ר יונה ברגור: איזה שאילתה?

עו"ד מיכה בלוס: שלך. יותר מאשר כל נושא אחר בישיבה היום,

דיברו על השאילתה.

ד"ר יונה ברגור: אני מדבר על הדיווח הכספי.

מר רפאל בראל: גם בבנקים, ששם יש מיליארדים, וכספך וכספי

והכסף של כולם, ביום המאזן מדווחים.

מר עידן למדן: ואז עושים... לתשובה, לזה, בדיוק בגלל שככה

עושים את הדיווח.

מר רפאל בראל: קמים והולכים הביתה, מה לעשות, זה החוק.

מר אבי גרובר: רק שאלה אחת קטנה, אני לא יודע מי אמור לענות לי על זה. אני חוזר ל-2010, פשוט שכחתי מזה ונזכרתי עכשיו. יש פה את הניתוח של הביצוע בפועל, ההוצאות החד פעמיות, התכנון היה 2 מיליון ₪ והביצוע היה 7 מיליון ₪. אפשר איזושהי מילה הסבר על הפער? זה בעמ' 32, סעיף 6, הוצאות חד פעמיות.

מר עידן למדן: היה עדכון תקציב תוך כדי.

מר אבי גרובר: עדכון תקציב אבל זה תקציב. אם יש עדכון תקציב, מתעדכן התקציב, לא מתעדכן הביצוע. אלא אם כן אני טועה.

מר יצחק רוכברגר: איזה עמוד זה?

מר אבי גרובר: 32?

מר יצחק רוכברגר: אז אתם קוראים עכשיו 32 דפים? זה לוקח זמן.

???: זו פעולה חשבונאית שרואה חשבון עשה גם בהכנסה, גם בהוצאה. זו הוצאה חד פעמית, גם הכנסה חד פעמית.

מר אבי גרובר: אבל מה הפעולה עצמה?

מר יצחק רוכברגר: זה בדיוק על אותו חוק שצריך להעלות את הארנונה בשיעור המדד ואנחנו לא מעלים את הארנונה מעבר לשיעור המדד. אנשים כמו תוכים צריכים להצביע. ואם הם לא יצביעו, אז החוק הזה לא יעבור?

מר עידן למדן: שאלה אחרונה ששכחתי לשאול קודם לגבי הדו"ח השנתי. בגירעונות הזמניים בתב"רים, עמ' 4, נכון לדצמבר היה גירעון של 16

מיליון ₪ ואנחנו היינו בסך כולל של 131. ואז אנחנו צמצמנו את הגירעון הזמני בסוף שנת אלפיים ו-

רו"ח רוני דנה: ל-6,400, כן.

מר עידן למדן: ובכל זאת הסכום גדל. זאת אומרת, למרות שאנחנו צמצמנו, איך הסכום של הגירעון הזמני גדל?

רו"ח רוני דנה: לא, פה זה סך הכל של כל הטור. ה-131 זה סך הכל של כל המאזן, של ה-23 מיליון ₪, של ה-24, של ה-65, כל אלו מסתכמים ל-131.

מר עידן למדן: זה לא הסתדר לי עם המספרים קודם, כי בכל המספרים אתה רואה, זה היה אמור להצטמצם הגירעון.

רו"ח רוני דנה: ה-131 מיליון ₪ שאתה רואה כאן-

מר עידן למדן: לשנת 2009.

רו"ח רוני דנה: כן, או ה-149 לשנת 2010, זה הסך הכל של כל הקבוצות. 44 ו-34 מיליון ועוד 63, זה סך הכל המאזן. זה היקף המאזן של העירייה.

ד"ר יונה ברגור: אנחנו גמרנו את הנושא הזה?

מר עידן למדן: חשבתי שזה מתייחס רק לגירעונות.

מר יצחק רוכברגר: דיווח נוסף של הרבעון של 2011.

מר רפאל בראל: עשינו אותו בד בבד.

ד"ר יונה ברגור: אני רוצה לבקש, איציק, ברשותך, זה לא קשור

לזה. אני רוצה, ברשותך, למחות על התגובה של פקיד בעירייה, היועץ המשפטי, שהתייחס ככה באווירה מזלזלת ומסתייגת לשאילתה שלי.

עו"ד מיכה בלוס: ההפך.

ד"ר יונה ברגור: למה ההפך? זה בדיוק כך היה.

מר יצחק רוכברגר: יונה, אני שמעתי מה הוא אומר. הוא אמר דווקא ההפך.

ד"ר יונה ברגור: לא, הוא אמר 'דיברנו כל כך הרבה על השאילתה שלך, אז מה אתה רוצה?'

מר יצחק רוכברגר: לא, יונה, זה אתה מציג את זה ככה, לא הוא.

ד"ר יונה ברגור: אני לא רוצה שהוא יעיר לי.

מר יצחק רוכברגר: יונה, אני אומר לך באחריות, הוא לא זלזל. ענה לך.

ד"ר יונה ברגור: אוקיי, תודה רבה.

מר יצחק רוכברגר: חברים, להתראות. תודה.

פרח מלך
מנכ"ל העירייה

קובץ החלטות

1. מינוי רפי בראל, בוועדת מכרזים לכח אדם במקום אורן ברעוז.

החלטה מספר 210: הוחלט לאשר פה אחד את מינוי רפי בראל בוועדת מכרזים לכח אדם במקום אורן ברעוז.

2. אישור מינוי מיכל מנקס, מנהלת אגף החינוך בדירקטוריון "רימונים" החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון בע"מ במקומו של הרצל נחום.

החלטה מספר 211: הוחלט לאשר פה אחד את מינוי מיכל מנקס, מנהלת אגף החינוך, כדירקטורית בדירקטוריון "רימונים" החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון בע"מ במקומו של הרצל נחום.

4. אישור גזבר העירייה גיל גורדון, כגזבר "רימונים", החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון בע"מ.

החלטה מספר 212: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 8, נגד – 4) את מינוי גזבר העירייה גיל גורדון, כגזבר "רימונים", החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון בע"מ.

5. אישור הקמת מינהלת שתנהל במסגרת "רימונים" החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון בע"מ את פרויקט הקמת מרכז התעסוקה והבילוי באזור צפון גלילות ברש/מק/1000 (תכנית משלימה לרש/616) וברש/760.

החלטה מספר 213: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 11, נמנע – 1) הקמת מינהלת שתנהל במסגרת "רימונים" החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון בע"מ את פרויקט הקמת מרכז התעסוקה והבילוי באזור צפון גלילות ברש/מק/1000 (תכנית משלימה לרש/616) וברש/760.

חברי המינהלת: ראש העיר מר יצחק רוכברגר, מ"מ ראש העיר מר שרגא קירשנר, מנכ"ל העירייה גב' פרח מלך, מהנדס העיר אדר' ולדימיר לויין, גזבר העירייה מר גיל גורדון, יועמ"ש העירייה עו"ד מיכה בלום ומנכ"ל החברה הכלכלית מר יובל צלנר.

תוספת לסדר היום:

2. אישור מליאת המועצה למעבר למכלולים למערך המל"ח ברשות.

אישור ראשי המכלולים:

1. פרץ פינקו – מכלול מנהל כללי
2. דוד מנשה – מכלול מידע לציבור והסברה
3. טלי נדיר – מכלול טיפול באוכלוסייה
4. ולאדימיר לויין – מכלול הנדסה ותשתיות
5. מיכל מנקס – מכלול חינוך
6. עופר בראון – מכלול לוגיסטיקה ותפעול

החלטה מספר 214: הוחלט לאשר פה אחד מעבר למכלולים למערך

המל"ח ברשות ולאשר את ראשי המכלולים כלהלן:

1. פרץ פינקו – מכלול מנהל כללי
2. דוד מנשה – מכלול מידע לציבור והסברה
3. טלי נדיר – מכלול טיפול באוכלוסייה
4. ולאדימיר לוין – מכלול הנדסה ותשתיות
5. מיכל מנקס – מכלול חינוך
6. עופר בראון – מכלול לוגיסטיקה ותפעול